

Nr. 61

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

10 juli 2001

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

AANPASSING VAN HET REGEERAKKOORD

Inhoud

Nr. 61

Dinsdag 10 juli 2001
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Verslagen	
Indiening	2
Met redenen omklede moties	
Indiening	4
Mededelingen van de Vlaamse regering	
Indiening	4
Mededeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	5
Mededeling van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Mina-Raad)	
Indiening	5
Mededeling van de Vlaamse Gezondheidsraad	
Indiening	5
Mededeling van het Vlaams Interuniversitair Instituut voor Biotechnologie (VIB)	
Indiening	5
Mededeling van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid	
Indiening	6
Mededeling van de Hoge Raad van Financiën	
Indiening	6
Jaarverslagen	
Indiening	6
Arrest van het Arbitragehof	6

Aanpassing van het regeerakkoord

– 31 (2000-2001) – Nr. 2

Beraadslaging

6

Sprekers : de heren Eric Van Rompuy en Karel De Gucht, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren Gilbert Bossuyt, Francis Vermeiren en Miel Verrijken, mevrouw Marijke Dillen, de heren Ludo Sannen, Herman De Reuse, Luk Van Nieuwenhuisen, Bruno Tobback en André Denys, mevrouw Sonja Becq, de heer Etienne Van Vaerenbergh, minister Vera Dua, minister Bert Anciaux, minister Steve Stevaert, minister Mieke Vogels en minister-president Patrick Dewael

Regeling van de werkzaamheden

37

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.08 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Anny De Maght-Aelbrecht : gezondheidsredenen ;

Marc Cordeel, Filip Dewinter, Jan Penris : buitenslands ;

Dominiek Lootens-Stael, Johan Sauwens : ambtsverplichtingen ;

Jean Geraerts, Ria Van Den Heuvel : familieverplichtingen.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van mevrouw Ria Van Den Heuvel, mevrouw Patricia Ceysens en de heren Guy Swennen en Jan Roegiers houdende de rechtsbescherming en de inspraak van gebruikers van welzijnsvoorzieningen
– 783 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.
- Voorstel van decreet van de heren Guy Swennen en Jan Van Duppen houdende invoering van een informatiedokter in ziekenhuizen
– 786 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

- Voorstel van decreet van mevrouw Wivina De-meester-De Meyer en de heren Johan De Roo en Carl Decaluwe c.s. houdende toewijzing van de opbrengst van de onroerende voorheffing aan het Vlaams Gemeentefonds
– 790 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.
- Voorstel van decreet van mevrouw Sonja Becq houdende wijziging van de successierechten voor zorgkinderen
– 793 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.
- Voorstel van decreet van de heren Jacky Maes, André Van Nieuwkeke, Jan Loones en mevrouw Veerle Declercq houdende wijziging van het decreet van 21 oktober 1997 inzake het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen
– 801 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Johan Malcorps, Patrick Lachaert, Jacques Timmermans en Jos Bex betreffende de heronderhandeling van de beheersovereenkomst met Aquafin
– 789 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.
- Voorstel van resolutie van de heer Jan Penris c.s. betreffende de bijsturing van de Europese havenpolitiek
– 792 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.

Voorzitter

- Voorstel van resolutie van de heren Ludwig Caluwé, Eric Van Rompuy en Carl Decaluwe betreffende het nieuwe spoorakkoord binnen de federale regering en het advies dat hierover van de Vlaamse regering wordt verwacht
– 802 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de plenaire vergadering.

kenning en subsidiëring van Vlaamse sportorganisaties

– 295 (1999-2000) – Nr. 4.

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Jef Van Looy en Patrick Lachaert over het voorstel van decreet van de heer Joachim Coens c.s. houdende wijziging van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996
– 563 (2000-2001) – Nr. 4.

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Paul Wille over het voorstel van resolutie van de heer Eric Van Rompuy betreffende het verbod op weekendvluchten boven Brussel
– 580 (2000-2001) – Nr. 3.

- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel over de hoorzittingen over het voorstel van decreet van mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Sonja Becq c.s. houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap met het oog op het invoeren van een recht op zorg-op-maat en het toekennen van een persoonsgebonden budget
– 592 (2000-2001) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Jef Van Looy en Patrick Lachaert over het voorstel van decreet van de heren Frans Wymeersch, Filip Dewinter en Pieter Huybrechts en mevrouw Marijke Dillen houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, tot afschaffing van het systeem van planbaten
– 619 (2000-2001) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Jef Van Looy en Patrick Lachaert over het voorstel van decreet van de heren Pieter Huybrechts, Filip Dewinter, Frans Wymeersch, Jan Penris en Felix Strackx houdende de regularisatie van zonevreemde woningen
– 620 (2000-2001) – Nr. 2.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heren Bart De Smet en Dirk De Cock over een hoorzitting over het voorstel van resolutie van mevrouw Veerle Heeren c.s. betreffende de behoefte aan betaalbare bouwgronden en woningen
– 268 (1999-2000) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel over de hoorzittingen over het voorstel van decreet van mevrouw Ann De Martelaer c.s. houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap met het oog op het toekennen van een persoonsgebonden budget
– 280 (1999-2000) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen over de hoorzitting over het voorstel van decreet van de heer Joachim Coens, mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Luc Martens houdende de erkenning en subsidiëring van Vlaamse sportorganisaties
– 295 (1999-2000) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen over het voorstel van decreet van de heer Joachim Coens, mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Luc Martens houdende de er-

Voorzitter

- Verslag uitgebracht door de heer Dany Vandebossche over het overleg over de motie betreffende een belangenconflict
– 642 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door de heer Koen Helsen over het voorstel van resolutie van mevrouw Ann De Martelaer, mevrouw Patricia Ceysens, de heer Guy Swennen en mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen betreffende de situatie van de maatschappelijk werkers in de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
– 646 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Jef Van Looy en Patrick Lachaert over het voorstel van decreet van de heren Patrick Lachaert en Bruno Tobback, mevrouw Isabel Vertriest en de heer Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996
– 720 (2000-2001) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Peter Gijsbrechts over het voorstel van decreet van de heren André Denys, André Van Nieuwerkerke, Jos Stassen en Kris Van Dijck houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisaties en de organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding
– 722 (2000-2001) – Nr. 5.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Dirk De Cock over het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XIII
– 729 (2000-2001) – Nr. 9.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen over het voorstel van resolutie van mevrouw Sonja Becq en mevrouw Veerle Heeren c.s. betreffende het statuut van onthaalgezinnen
– 739 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heren Bart De Smet en Dirk De Cock over het voorstel van resolutie van de heer Dirk De Cock, mevrouw Dominique Guns, mevrouw Anne-Marie Baeke en mevrouw Ann De Martelaer betreffende de behoefte aan betaalbare bouwgronden
– 748 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Frans Ramon over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 8 juni 2000 houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt
– 760 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Jos Bex over het voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps betreffende bijsturing van de milieubeleidsovereenkomst Afvalbanden
– 780 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Jos Bex over het voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps betreffende bijsturing van de milieubeleidsovereenkomst Afgedankte Voertuigen
– 781 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heren Carl Decaluwe en Marino Keulen over het verzoekschrift betreffende de reclame op de VRT-radio
– 784 (2000-2001) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Sonja Becq en de heer Koen Helsen over het verzoekschrift betreffende de psychotherapeutische begeleiding van psychiatrische patiënten
– 785 (2000-2001) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Jo Vermeulen over de hoorzitting met de heer Bert De Graeve over de beheersovereenkomst tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap 2002-2006
– 787 (2000-2001) – Nr. 1.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Claudine De Schepper en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen over het verzoekschrift betreffende de werking van de Vlaamse Ombudsdienst
– 791 (2000-2001) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over de gedachtewisseling over de ontwerp-beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de vzw Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor
– 794 (2000-2001) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Veerle Declercq over de hoorzitting over de studie "Begeleid wonen : van appendix naar ruggengraat van de thuislozenzorg ? Resultaten van de behoeftepeiling begeleid wonen in het algemeen welzijnswerk"
– 799 (2000-2001) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Dominique Guns over de gedachtewisseling over het evaluatierapport over de heffing op leegstand en verkrotting van woningen en andere niet-bedrijfsgebouwen
– 800 (2000-2001) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer Boudewijn Laloo, mevrouw Veerle Heeren en de heer Mark Van der Poorten tot besluit van de op 5 juli 2001 door de heer Boudewijn Laloo in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken, over de financiële situatie van de Vlaamse centrumsteden
– 795 (2000-2001) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Dominique Guns, de heren Dirk De Cock en Dirk Holemans en mevrouw Anne-Marie Baeke tot besluit van de op 5 juli 2001 door de heer Boudewijn Laloo in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken, over de financiële situatie van de Vlaamse centrumsteden
– 796 (2000-2001) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer Julien Librecht tot besluit van de op 5 juli 2001 door de heer Julien Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over cultuureducatie in het Vlaams onderwijs
– 797 (2000-2001) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Veerle Heeren en de heren Jos De Meyer, Luc Martens en Gilbert Vanleenhove tot besluit van de op 5 juli 2001 door mevrouw Veerle Heeren in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de meerkost van het buitengewoon onderwijs ten aanzien van het gewoon onderwijs
– 798 (2000-2001) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Carl Decaluwe tot besluit van de op 28 juni 2001 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het stimuleren van autoluwe initiatieven
– 788 (2000-2001) – Nr. 1.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Ontwerp mobiliteitsplan Vlaanderen – juni 2001 (DOC 261/2000-2001).

Voorzitter

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP
Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- EWBL in e-volutie. De ambities van het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw inzake digitale dienstverlening (DOC 253/2000-2001).

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)
Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de MINA-raad werd ingediend :

- Advies d.d. 20 juni 2001 over het investeringsplan van de NMBS (DOC 252/2000-2001).

Deze mededeling van de MINA-raad ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE GEZONDHEIDSRAAD**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse Gezondheidsraad werden ingediend :

- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad over de afstemming van het Vlaams en het Federaal Drugsbeleid (DOC 255/2000-2001) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad over prioriteitstelling wetenschappelijk onderzoek op het terrein gezondheid en milieu (deel II) (DOC 256/2000-2001) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad over beleidsaanbevelingen met betrekking tot persoonsgerichte preventie (DOC 257/2000-2001) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad over het ontwerpbesluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 1991 houdende uitvoering van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening (DOC 258/2000-2001) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening (DOC 259/2000-2001).

Deze mededelingen van de Vlaamse Gezondheidsraad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET VLAAMS INTER-UNIVERSITAIR INSTITUUT VOOR BIOTECHNOLOGIE (VIB)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het VIB werd ingediend :

- Reflecties over biotechnologie in landbouw en voeding – 1 juni 2001 (DOC 260/2000-2001).

Voorzitter

Deze mededeling van het VIB ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAPSBELEID
Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid werd ingediend :

- Wetenschappelijk onderzoek : maatschappelijke dialoog, onafhankelijkheid en vorming (DOC 251/2000-2001).

Deze mededeling van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE HOGE RAAD VAN FINANCIËN
Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de Hoge Raad van Financiën werd ingediend :

- Advies over de optimale schuldpositie van de Vlaamse Gemeenschap (DOC 263/2000-2001).

Deze mededeling van de Hoge Raad van Financiën ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Jaarverslag 2000 van het Instituut voor de aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen (IWT) (DOC 254/2000-2001) ;
- Jaarverslag 2000 van de NV Zeekanaal (DOC 262/2000-2001) ;
- Jaarverslag 2000 van de administratie Wegen en Verkeer, afdeling Wegen West-Vlaanderen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (DOC 264/2000-2001).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARREST VAN HET ARBITRAGEHOF
Indiening

De voorzitter : Het volgende arrest van het Arbitragehof ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 91/01 van 3 juli 2001.

AANPASSING VAN HET REGEERAKKOORD – 31 (2000-2001) – Nr. 2
Beraadslaging

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de beraadslaging over de aanpassing van het regeerakkoord en de erbij behorende regeringsverklaring.

De beraadslaging is geopend.

Voorzitter

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren van de regering, collega's, de CVP-fractie keek met veel verwachting uit naar de met veel mediagedruis aangekondigde aanvullende regeringsverklaring waarin precies zou worden aangegeven welke beleidsprioriteiten de Vlaamse regering in de volgende drie jaar zou stellen en hoe deze budgettaire zou worden ingevuld. We zouden te weten komen waar de prioriteiten liggen, wat het groeipad is en hoe dit alles waargemaakt kan worden. Dat was de verwachting.

Groot was dan ook onze verwondering toen wij vorige week maandag in het holst van de nacht regeringsleden en partijvoorzitters – die nu ook in dit Vlaams Parlement een prominente rol beginnen te spelen – op het Martelarenplein zagen bakkeleien over hoe binnen vijf jaar de burgemeesters rechtstreeks verkozen kunnen worden. In het holst van de nacht zagen we dus hoe onze minister-president aan de VTM en aan de VRT een interview gaf waarin hij zijn plannen ontvouwde voor de rechtstreekse verkiezing, binnen ruim vijf jaar, van de burgemeesters. De CVP, de Vlaamse partij die nog steeds meer dan een derde van de gemeenteraadsleden telt, de helft van de burgemeesters levert en in twee derden van de schepencolleges zetelt, werd echter niet bij deze gesprekken betrokken. Sinds de 11-julirede van de minister-president weten we waarom. Er zijn de paars-groene democratische partijen en er is het Vlaams Blok. Een dergelijke polarisatie wordt in de media opgevoerd. De CVP, de democratische oppositiepartij, is daarbij overbodig en irrelevant.

Ook de mening van het Vlaams Parlement is niet belangrijk. De minister-president zei gisteren, ik citeer uit zijn tekst : 'De meerderheid aanvaardt het principe van de rechtstreekse verkiezing. De modaliteiten zullen worden uitgewerkt door de regering'. De woorden 'de regering' stonden in zijn tekst in het vet. Nochtans had de Volksunie op 22 mei 2000 – toen de heer Van Grembergen nog fractieleider was – in een communiqué gesteld dat het aan het Vlaams Parlement toekomt om te beslissen over het eigen huis.

In de publicatie Democritos van professor Reynaert van de RUG stelt Agalev 'dat de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester een verkeerde en te zware remedie is voor een verkeerd gestelde analyse'. De SP heeft het in die publicatie over een

gevaar van dominantie van de uitvoerende macht en een degradatie van de gemeenteraad. De CVP wenst de discussie te voeren, maar dan in alle duidelijkheid, waarbij alle aspecten in rekening worden gebracht. Werkt men met één of twee rondes ? Moet de burgemeester steeds een meerderheid hebben in de gemeenteraad ? Heeft de grootste fractie initiatiefrecht ? Hoe wordt de gemeenteraad geherwaardeerd ? Wat is de rol van het schepencollege ? Dit zijn fundamentele aspecten van een debat dat we in het parlement willen voeren op basis van een reële analyse van de situatie, met als einddoel de versterking van de gemeentelijke democratie.

In 80 percent van de gemeenten is de stemmenkampioen van de gemeenteraadsverkiezingen op dit ogenblik burgemeester. Het uittekenen van een nieuw model van gemeentelijke democratie is een zaak van alle fracties. Het mag niet dienen om bepaalde partijpolitieke belangen naar voren te schuiven en de eigen machtsposities uit te bouwen. Hoe kunnen we anders het voorstel interpreteren om het systeem Imperiali te vervangen door het systeem D'Hondt, toevallig een systeem waarbij Agalev 84 zetels zou winnen, en de CVP 217 gemeenteraadsleden zou verliezen ? De minister-president deed tijdens het weekend een oproep om de versnippering van de politieke partijen tegen te gaan. Hij overwoog zelfs een kiesdrempel in te voeren, maar dat is natuurlijk een deel van de verkaveling in de Vlaamse regering : 'U krijgt de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester en wij moeten meer gemeenteraadsleden hebben.' Zo werkt het, maar we zijn nu gewaarschuwd. Paars-groen wil de democratie hertekenen in functie van haar eigen machtspositie, de geplande hertekening van de kieskringen sterkt ons in deze overtuiging.

Na het intermezzo over de burgemeesters ging de discussie nog steeds niet over de becijferde prioriteiten van het beleid, maar over de sleutelvraag : komt er een minister of staatssecretaris bij en wie krijgt de zegen van de paarse media ? De paarse media spelen enorm mee, in het bijzonder de heer Desmet van De Morgen, de nieuwe Manu Ruys van paars-groen. Men moet van die man de zegen krijgen om minister te kunnen worden.

Om de CVP in West-Vlaanderen te counteren en de VLD te profileren als de verdediger van de landbouw, eiste de heer De Gucht een West-Vlaming om in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt een tegengewicht te vormen tegen de heer De Clerck. Hij eist landbouw om na de zonevreemde woningen ook in het platteland met de VLD te kunnen optornen tegen de CVP. Dat zijn partijpoli-

Van Rompuy

tieke motieven, maar de heer De Gucht kreeg deze keer nul op het rekest. Een Westvlaamse VLD'er werd niet waardig bevonden voor het ministerambt en landbouw gaat naar de groenen.

De heer Denys zei gisteren in De Standaard : 'De Gucht heeft voor landbouw gevochten, Dewael heeft de zaak op voorhand verkocht.' In de machtsstrijd die we steeds meer kunnen vaststellen tussen de heren De Gucht en Dewael, heeft minister-president Dewael gewonnen. De heer Denys is niet mild voor minister Dua. Hij beschuldigt haar van onbekwaamheid. Hij zegt : 'U kent iets van biologische landbouw, niet van traditionele landbouw.' Voor u, minister Dua, zou dierenwelzijn belangrijker zijn dan boerenwelzijn.

De VLD weet nu dat ze heeft gecapituleerd. Ze zal de belangen van de landbouw in Vlaanderen toevertrouwen aan de groenen, waarvan geweten is wat ze denken over de toekomst van de intensieve veeteelt en over het gemeenschappelijk landbouwbeleid in Vlaanderen. De boeren in Vlaanderen maken zich, gelet op de standpunten van Agalev, terecht grote zorgen. De VLD maakt van landbouw immers niet langer een prioriteit. Vandaag lezen we wel in de krant dat een blauwe schutskring zou worden aangelegd rondom minister Dua. Aan een schutskring moeten echter ook matten liggen waar men over kan stappen, maar die matten liggen er niet.

De Vlaamse landbouwers zullen de volgende jaren de dupe zijn van het landbouwbeleid. In dit Vlaams Parlement zal het meer dan ooit onze taak zijn om te waken over het belang van de landbouw !

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de fractievoorzitter van de CVP, u maakt nu toch een vreemde redenering. U zegt dat u nog meer dan in het verleden zal moeten instaan voor de verdediging van de landbouwers en u hebt het ook over de blauwe schutskring.

Ik ben zeker geen expert op het vlak van de landbouw, maar tijdens de regeringsonderhandelingen is me vooral opgevallen dat we net zoals voor de zonevreemde woningen, ook in het landbouwbeleid een aantal van uw vergissingen uit het verleden moeten rechtzetten. Zo is er de rabiate toepassing van het voorkeepsrecht van het Vlaams Gewest in natuurgebieden ten nadele van de bedrijfszekerheid voor de landbouwers, en als landbouw-

bedrijven worden samengevoegd, moeten we naar een oplossing zoeken zodat het nutriëntengehalte bewaard blijft.

U had de grote landbouworganisatie, de Boerenbond, achter u. Ze besliste zelfs over de samenstelling van uw lijsten, maar in feite hebt u nooit goed voor uw achterban gezorgd. U hebt die mensen blaasjes wijsgemaakt !

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer De Gucht, we zullen zien wie de komende jaren de belangen van de landbouw zal verdedigen. We zullen toekijken op uw beleid en zullen vechten voor de landbouw. We zullen niet vechten voor de landbouw als sector, maar wel voor de bescherming van de inkomens van honderdduizend actieve landbouwers in Vlaanderen en van tienduizenden mensen die werken in de afgeleide sectoren.

U vertrouwt dit beleid toe aan Agalev, een partij die zegt dat de intensieve veehouderij fundamenteel moet worden afgebouwd en die zich in het Europees Parlement altijd heeft verzet tegen het gemeenschappelijk landbouwbeleid ! We zullen de komende maanden zien wat gebeurt. Wij zullen alvast op de bres gaan staan voor de landbouwers.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Van Rompuy, reageert u eens op mijn concrete opmerkingen. Waarom hebt u de problemen in het verleden niet opgelost ?

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer De Gucht, er zijn veel zaken die in het verleden niet werden opgelost.

De heer Karel De Gucht : Dat mag u wel zeggen ! Dat is juist !

De heer Eric Van Rompuy : Hadden we dan een perfecte samenleving moeten achterlaten ? Ik lees vandaag in de krant dat we op de vijfde plaats staan in de lijst van de meest welvarende landen van de wereld ! Dat is het land dat wij hebben achtergelaten !

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer De Gucht, ik zal uw vraag beantwoorden. De decreten zijn heel duidelijk, maar ze moeten correct worden toegepast en dat is niet het geval tijdens deze legislatuur. (*Rumoer*)

In de landbouwzones wordt inderdaad grond aangekocht voor natuur. Onze fractie heeft de bevoeg-

Merckx-Van Goeij

de minister hierover al meerdere keren geïnterpeleerd en heeft moties ingediend waarin dit wordt aangeklaagd. Uw fractie heeft geen enkele keer met ons meegestemd om dit euvel recht te zetten.

De heer Karel De Gucht : Mevrouw Merckx, de waarheid heeft ook haar recht. Het gaat over decreten die uit de vorige legislatuur stammen. Het decreet over het voorkeurecht bepaalt inderdaad een voorkeurecht in tweede orde voor het Vlaams Gewest. In de praktijk ontstaat daardoor een opzegmogelijkheid waarvan het gewest gebruikmaakt. We stellen nu dat dit niet langer kan als de bedrijfsuitvoering niet kan worden gegarandeerd. Wij hebben dus iets gedaan aan de structuur.

U keurt decreten goed en gaat ervan uit dat mensen ze toepassen zodat ze volledig worden uitgehouden. Dat is geen goede weg. In plaats daarvan moeten goede regelingen worden uitgewerkt zodat de mensen niet buitenspel worden gezet.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Ik kan u verzekeren dat ik mij voor mijn bevoegdheden aan de wet hou. Als blijkt dat deze decreten niet goed zijn, doe ik voorstellen om die te wijzigen. Dat heb ik onder andere gedaan met het mestdecreet. We hebben dat decreet verbeterd, zelfs met instemming van de CVP.

Op vlak van voorkeurecht hebben we een goede afspraak gemaakt. Niemand heeft er baat bij dat het voorkeurecht leidt tot asociale toestanden. Het is mijn bedoeling om via het systeem van de Grondbank te komen tot uitruiling van gronden gelegen in agrarisch gebied met gronden gelegen in natuurgebied. Ik zal daar versneld werk van maken. Verder ben ik ervan overtuigd dat we met de coalitiepartners een goed landbouwbeleid verder gestalte kunnen geven.

De heer Eric Van Rompuy : Dan moet u eerst de heer Denys overtuigen van uw stellingen. We lazen vandaag in De Standaard dat de liberalen een blauwe schutskring rond u zullen optrekken.

Minister Vera Dua : Dat geeft een gevoel van warmte.

De heer Eric Van Rompuy : De liberalen hebben landbouw losgelaten en willen de indruk geven dat ze er nog voor opkomen. Dat is de nieuwe 'indruk-

kendemocratie'. Wij zullen u beoordelen op de feiten.

Over huisvesting zal ik kort zijn : dit is de vierde minister van Huisvesting in twee jaar tijd. De minister-president zegt dat goed bestuur het beste wapen is tegen extreem-rechts. 70.000 mensen staan op de wachtlijst voor een sociale woning. De Vlaamse regering beloofde 15.000 bijkomende sociale woningen tegen 2004. In 2000 werden er amper 2.400 aanbesteed. Aan dat ritme zullen we nog tientallen jaren moeten wachten om het fundamenteel recht op sociaal wonen te kunnen realiseren. Ik wens de vierde minister van Huisvesting alle geluk toe. Ik las vandaag nog dat de huisvesting geen prioriteit meer is voor de socialisten.

Bij de herschikking van de Vlaamse regering is er één minister op de juiste plaats terechtgekomen. Hij heeft zijn ware bestemming gevonden : de heer Anciaux is officieel minister Cinema van Vlaanderen. Hij heeft ervaring in soaps. Ik wens u proficiat, mijnheer de minister. We hebben u jarenlang bezig gezien als de cinemaman van de Vlaamse regering, nu krijgt u ook de officiële titel. (*Applaus bij de CVP en het VB*)

De fundamentele kritiek van de CVP-fractie op deze aanvullende regeringsverklaring betreft het ontbreken van een cijfermatige benadering van de diverse beleidsprioriteiten voor de rest van de legislatuur. Maandenlang heb ik de minister-president ondervraagd in de commissie voor Financiën over de vrijgekomen beleidsruimte. Uiteindelijk heb ik in Het Belang van Limburg, het officiële staatsblad van de Vlaamse regering, het cijfer van 270 miljard frank gelezen. Het is nochtans essentieel om de beleidsruimte te kennen en te weten hoe ze zal worden ingevuld.

De SERV, hét adviesorgaan inzake begroting, heeft glashelder en objectief berekend dat – inclusief de Lambermontgelden – voor de rest van de zittingsperiode nog 5,6 miljard frank beleidsruimte beschikbaar is. Van die 270 miljard frank is volgens de SERV reeds 98 percent vastgelegd. De SERV schat de reële groei van de uitgaven op meer dan 5 percent en zegt daarover : 'Door de bijzonder gunstige ontwikkeling van 2001 zal die forse groei in 2001 toch nog verzoenbaar blijven met een stevig begrotingsoverschot.' Daarom verwachten wij voor dit jaar goede kasresultaten.

De regering heeft inderdaad een belangrijk voordeel gehaald uit de economische conjunctuur, maar de SERV zegt dat schijn bedriegt en waarschuwt uitdrukkelijk voor het gevaar van de budgettaire il-

Van Rompuy

lusie dat een expansieve begroting van het niveau van die voor 2001 in de toekomst kan worden gehandhaafd. In het rapport van de SERV staat dat de netto beleidsruimte met 63 percent is aangegroeid tot 245 miljard frank door wijzigingen aan de begrotingspolitiek, door een andere begrotingssnorm, door de beschikbaarheid van saldi en door heroverwegingen. In het rapport staat dat 98 percent daarvan naar reeds besliste nieuwe initiatieven zal gaan.

De voorgestelde lastenverlaging werd hier gisteren heel concreet en becijferd op tafel gelegd. Welke ruimte is er nog – wetende wat de SERV zegt – voor de 30 miljard frank extra die minister Vogels vroeg voor Welzijn en voor de 30 miljard frank die minister Dua vroeg voor Leefmilieu? De groenen eisten in totaal 60 miljard frank. Met welke bijkomende middelen zal men de kennismaatschappij verder gestalte geven? De kennismaatschappij is toch de grote prioriteit van de Vlaamse regering. Ook het woord 'onderwijs' is gisteren niet gevallen. Met welke beloftes zal men beletten dat de gemeenten hun belastingen moeten verhogen? Men sprak over een groeiplan voor de stijging van de gemeentelijke middelen en over de stijging van het Gemeentefonds om nieuwe lastenverhogingen te vermijden. Als we de budgettaire ruimte bekijken die de SERV heeft becijferd, waar liggen de prioriteiten dan?

Regeren is kiezen voor de echte noden, en niet alleen voor de electorale noden van de kiezers. Deze regering houdt zich meer bezig met indrukken en electoralisme dan met echt beleid. Er is een nieuw sociaal onevenwicht gegroeid. De heer Galbraith schreef daar enkele jaren geleden een boek over. In dit sociale onevenwicht hinkt de publieke sector achterop in de opbouw van een sociaal, menselijk, financieel en fysiek kapitaal. De grote uitdaging voor de Vlaamse regering voor de jaren die volgen, is het wegwerken van de onderinvestering in een aantal sectoren. Waar zal het geld daarvoor vandaan komen?

Het gebrek aan overheidssteun bedreigt de vernieuwende ICT-onderwijsprojecten en de herwaardering van het lerarenambt. De wachtlijsten voor personen met een handicap kosten volgens minister Vogels 9 miljard frank. Wat zal er gebeuren met het ouderenbeleid en het inburgeringsbeleid? Als we extreem-rechts willen bestrijden, moeten we een migrantenpolitiek kunnen voeren, en dat kost 4,5 miljard frank. De kabinetschef van minister Dua heeft ontslag genomen omdat er onvoldoende

middelen zijn om het gewenste milieubeleid te financieren. *(Gelach en rumoer)*

Het aandeel van de alloctonen in de werkloosheid stijgt. Dat zijn allemaal symptomen van een onderinvestering in sociaal, menselijk en fysiek kapitaal. Hoe zal de Vlaamse regering hiermee omgaan?

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Van Rompuy, u zegt dat er al veel te veel geld is uitgegeven. Ik neem aan dat u vastgelegd bedoelt. Zeg mij dan eens wat we niet mochten vastleggen. U zegt dat er voor de herwaardering van de leraars geen geld is. Betekent dat dan dat u tegen de onderwijs-CAO gekant bent?

De heer Eric Van Rompuy : U was daartegen gekant.

De heer Karel De Gucht : Betekent dat dat we de witte woede die onder uw beleid is ontstaan niet mochten oplossen?

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de Gucht, dat is de vraag niet.

De heer Karel De Gucht : Mogen wij het sociale onevenwicht niet oplossen? Het gaat toch om een investering om dat sociaal onevenwicht waarover u het hebt, op te lossen. Die investering mocht dus niet volgens u.

De heer Eric Van Rompuy : Die investering moest gebeuren.

De heer Karel De Gucht : Als we geld uitgeven, dan zegt u dat er geen geld meer is voor andere zaken. Wat moeten we dan doen volgens u? Moeten we alle belastingverlagingen opbergen? Is dat uw bedoeling? Zegt u eens hoe u meer geld gaat creëren om te blijven doen wat we nu doen, om daar nog andere zaken bij te doen en om bovendien de belastingen in toom te houden? Het is gewone wiskunde met plus en min. Toon het mij nu eens aan.

De heer Eric Van Rompuy : Uw regering, Agalev, de minister van Onderwijs en de minister van Mobiliteit zetten plannen op de rails om te investeren in een aantal sectoren.

Mijnheer de minister-president, de afgelopen jaren zijn er zinvolle investeringen gebeurd. Als men 670 miljard frank kan uitgeven, dan is daarvan een groot deel goed besteed. Wie ben ik om dat te ont-

Van Rompuy

kennen ? Voor het grootste deel gaat het trouwens om vaste uitgaven. Wat is echter nu nog de marge voor de Vlaamse regering om die maatschappelijke noden in te vullen ? Ik heb daar nog altijd geen antwoord op gehad.

Men moet inderdaad keuzes maken. Zoals minister Vogels heeft gezegd, moet men bepaalde afwegingen maken. Vorige week zei ze dat ze niet tegen de afschaffing van het kijk- en luistergeld is. Wij ook niet, maar ze zegt ook dat een ambitieus fiscaal plan enkel mogelijk is als er voldoende ruimte overblijft voor een sociaal bewogen en groen Vlaanderen.

De heer Karel De Gucht : Wat zijn uw prioriteiten dan ? Laat u het kijk- en luistergeld vallen ? Wat doet u met de registratierechten ? Wat zult u laten vallen ?

De heer Eric Van Rompuy : De prioriteiten van de CVP-fractie liggen niet op de korte termijn. Wij streven niet het kortetermijnsucces na. Wij willen investeren in onderwijs.

De heer Karel De Gucht : Dat hebben we gedaan.

De heer Eric Van Rompuy : Wij willen investeren in de sociale sector. Wij willen investeren in milieu. *(Opmerkingen van de heer Karel De Gucht)*

Het is onvoldoende. Men moet een afweging maken tussen lastenverlaging en de fundamentele maatschappelijke noden.

De heer Karel De Gucht : U wenst geen lastenverlaging. U hebt die ook nooit doorgevoerd.

De heer Eric Van Rompuy : Wij zijn daar wel voorstander van.

De heer Karel De Gucht : U hebt het plan van mevrouw Demeester afgeschoten toen ze tijdens de vorige legislatuur de belastingen wilde verlagen.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer De Gucht, u wilt dat de VLD een grote volkspartij wordt. Als liberaal zult u dan een breder spectrum nodig hebben dan alleen het aanbod van een lastenverlaging.

De heer Karel De Gucht : Als voorzitter van een partij die een grote volkspartij wil worden, heb ik begrepen dat 80 percent van de mensen vindt dat ze veel te veel belastingen betalen.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer De Gucht, u bent een oeroude liberaal. Ik ben er dan ook gerust in dat u er nooit in zult slagen van de VLD een volkspartij te maken. In deze coalitie kunt u niet waarmaken wat wij voorstaan. We wensen een evenwichtig beleid, en niet een onevenwichtig beleid zoals nu het geval is.

De SERV is bijzonder scherp. Ze zegt dat : ‘... indien de regering bij de concrete invulling van het begrotingsbeleid voor de rest van de legislatuur na-laait de uitgavendynamiek te beheersen, in de tweede helft van dit decennium substantiële belastingverhogingen te wachten staan en er zal moeten worden ingeleverd op de groeimogelijkheden van de Vlaamse begroting’.

Minister-president Dewael heeft het nu over een maximale stijging van de uitgaven. En hij geeft de indruk dat men daar zal onder blijven en dat men geld zal kunnen vrijmaken om de belastingen te verlagen. De SERV toont echter aan dat de het stijgingsritme van de uitgaven op dit ogenblik 5 percent is en dat de trendgroei maximaal 2,25 percent mag bedragen. Mijnheer de minister-president, u spreekt over een norm die overschotten kan creëren. De SERV heeft het over het gevaar voor inleveringen, tenzij er een meer evenwichtig beleid wordt gevoerd.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Ik heb veel respect voor de begrotingsadviezen van een eerbiedwaardige instelling als de SERV. Mijnheer Van Rompuy, een paar maanden geleden heb ik in de commissie voor Begroting gezegd dat de SERV voor de raming van de middelen van vorig jaar er met maar liefst 70 percent naast zat. Missen is natuurlijk menselijk. Ik wil de adviezen van de SERV daarom de waarde toekennen die ze verdienen, maar ook niet meer. Aan het begin van de legislatuur schatte deze Vlaamse regering de aangroei van de middelen voorzichtig op 120 miljard frank. Momenteel belooft de middelenaangroei voor de voorbije twee jaar alleen al 82 miljard frank. U zou mij voor gek hebben verklaard als ik dat destijds had gezegd.

Mijnheer Van Rompuy, ik vraag me voortdurend af welke prioriteiten u zelf zou stellen. Deze regering heeft ervoor gekozen een aantal dringende sociale noden te lenigen. Ik denk daarbij aan de witte woede en de onderwijs-CAO. De heer Martens pleitte overigens meermaals voor meer geld voor het onderwijs dan de 20 miljard frank die we oor-

Dewael

spronkelijk hadden gepland. Ondertussen is meer dan 60 miljard frank opzij gezet voor investeringen in het onderwijs, gespreid over verschillende jaren. Welke van die investeringen kunnen niet op de goedkeuring van de CVP rekenen ?

De conjunctuur is momenteel zeer gunstig in Vlaanderen. In de toekomst kan dat natuurlijk veranderen, en daarom moeten we het groeipercentage realistisch inschatten. Dat is trouwens ook het standpunt van de SERV. Bent u het er niet mee eens dat de bijkomende inkomsten die de gunstige conjunctuur met zich meebrengt gedeeltelijk worden teruggegeven aan de Vlaamse bevolking ? Welke geplande uitgaven kunnen naar uw mening worden geschrapt ? Bent u nu voor of tegen lastenverlagingen zoals de afschaffing van het kijk- en luistergeld en de verlaging van de registratierechten ? Een regering moet keuzes maken, maar een respectabele oppositiepartij moet dat ook, anders verliest ze haar geloofwaardigheid.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : We komen tot de kern van het debat. We weten dat de beleidsruimte 270 miljard frank bedraagt. Volgens de SERV ligt de besteding van 98 percent daarvan nu al vast. Uit rapporten die de ronde doen op uw kabinet blijkt hetzelfde. Het Vlaams Parlement weet in feite niet wat de marges zijn voor de volgende jaren. Men kan pas kiezen als duidelijk is welke middelen er zijn. Het is mogelijk dat alle geplande uitgaven haalbaar zijn, inclusief de belastingverlaging van 80 miljard frank.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Van Rompuy, hoe komt u aan rapporten die circuleren op mijn kabinet ? Ik vind dit een zorgwekkende uitspraak. Ik vraag me af hoe u aan vertrouwelijke documenten van mijn kabinet raakt. (*Rumoer*)

De heer Eric Van Rompuy : Ik dacht dat er openbaarheid van bestuur bestond. (*Rumoer, opmerkingen van minister-president Patrick Dewael*)

Het gaat om publieke documenten.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Van Rompuy, hebben we het over nota's die ik overmaak aan mijn administratie, of over werknota's van mijn kabinet ? Als u over werkdocumenten van mijn kabinet beschikt, vraag ik u uitdrukkelijk hoe u die in handen hebt gekregen. (*Rumoer*)

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de minister-president, het Vlaams Parlement heeft het recht en de plicht om na twee jaar te weten hoeveel er nog overblijft van de beleidsruimte, zodat het kan oordelen of de uitgaven die de regering plant haalbaar zijn. (*Rumoer, opmerkingen van minister Bert Anciaux*)

De vraag is bijvoorbeeld hoeveel minister Anciaux al heeft uitgegeven.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de minister-president, u antwoordt niet op de vraag.

De heer Eric Van Rompuy : Van minister Vogels weet ik hoeveel ze heeft besteed.

De auteur van het SERV-rapport is de vroegere begrotingsexpert van minister Vogels, en dus niet bepaald een onbekwaam iemand. Hij is kabinetsmedewerker geweest. Minister Vogels heeft 66 miljard frank vastgelegd voor welzijn. Ik wil daarover informatie, zodat een zinvolle discussie mogelijk wordt. Als de heer De Gucht in mijn schoenen zou staan en zou vaststellen dat de minister-president de cijfers niet geeft, dan zou hij het parlement op stelten zetten.

Ik heb begrepen dat de minister-president zijn bevoegdheden over de financiën afstaat omdat hij wat beters te doen heeft. Hij heeft gezegd dat hij daarmee zijn tijd verliest. Ik daarentegen ben van mening dat dit debat essentieel is om te weten wat we de komende jaren nog kunnen doen. De bevolking heeft recht op die informatie.

Het is goed dat het kijk- en luistergeld wordt afgeschaft. Dat is een goede zaak. Wie zou daar trouwens tegen kunnen zijn ? Dat kost niets volgens minister Stevaert. Eigenlijk kost die afschaffing 20 miljard frank, en dat geld kan de regering dus niet meer aan andere zaken besteden. Ik wil dat daarover op een constructieve wijze wordt gedebatteerd. Men onthoudt ons de cijfers, want een groot gedeelte van de bedragen is al vastgelegd. De maskers zullen vallen. (*Opmerking van minister Bert Anciaux*)

U hebt geluk gehad, mijnheer de minister. De economie stijgt jaarlijks met 4 percent.

Minister Bert Anciaux : U zegt al twee jaar dat we geluk hebben, en u zult dat waarschijnlijk vijf jaar blijven zeggen.

De heer Eric Van Rompuy : U blijft bezig tot alles op is, en dan gaat u misschien weg.

Minister-president Patrick Dewael : Het is natuurlijk moeilijk om oppositie te voeren tegen een regering die minder geld uitgeeft dan ze begroot. Een maand geleden hebben we een begrotingscontrole gedaan. Toen hebben we het overschot op de begroting verhoogd met 10 miljard frank. Toch houdt u vol dat we een probleem zouden hebben. U verwijst dan naar de federale regering. Uw kritiek op de federale regering is niet terzake. In elk geval hebben we geen tweede begrotingscontrole nodig. U moet mij eens uitleggen welke budgettaire bezwaren u hebt tegen een regering die elk jaar het overschot vergroot.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de minister-president, u belooft veel, maar u doet niet wat u belooft. We vragen duidelijkheid. Geef de cijfers, de doelstellingen, de uitgestelde projecten, enzovoorts. We ondervragen de regering, maar u antwoordt steevast met een wedervraag.

De heer Eric Van Rompuy : Alvorens de VLD opnieuw het woord krijgt, wil ik nog enkele bedenkingen formuleren. Bij de aanvang van deze zittingsperiode had men het over trendbreuken. Men belooft minder files, maar vandaag lees ik dat de files tegen 2005 met 80 procent zullen toenemen. Men belooft een derde minder verkeersdoden ; vandaag lezen we dat er in 2000 meer verkeersslachtoffers zijn gevallen dan voorheen. Men belooft betere woningen en meer opleidings- en vormingskansen. Hoe wil men dat realiseren ?

De minister-president spreekt over de herverkaveling van de politiek. Steeds meer komt er een eenheidsworst tot stand, onder de koepel van de post-modernistische links-libertaire regering. Het socialisme en populisme van minister Stevaert kennen we nu : dat is niets meer dan de afschaffing van het kijk- en luistergeld en de politiek van 'alles is gratis'. De groenen zijn tevreden dat ze tien jaar lang met de liberalen mogen besturen. Ze zijn alleen nog uit op media-aandacht, op een sociaal imago tijdens persconferenties. Als hier cijfers over de problemen van personen met een handicap of ouderen worden vermeld, dan horen we ze niet meer. Voor de liberalen blijven belastingsverminderingen ondergeschikt aan het wegwerken van sociale onevenwichten. Ook de uitbouw van de kennismaatschappij is dat, getuige de uitspraak van de heer De Gucht dat de leraars maar blij moeten zijn met de afschaffing van het kijk- en luistergeld.

Twee jaar geleden zei de minister-president dat de fiscaliteit dient om de actieve welvaartsstaat te bevorderen en om de werkloosheid te bestrijden. De afcantiemen waren het instrument om de mensen actief te laten deelnemen aan deze welvaartsstaat. Deze afcantiemen werden nu begraven. Niet werkend Vlaanderen, maar kijkend Vlaanderen wordt gestimuleerd om in de populariteitspoll van de publieke opinie te scoren. Het komt er niet meer op aan om harder te werken, maar om kijkend Vlaanderen te stimuleren. Dit is de kerntaak van deze Vlaamse regering geworden.

De heer Karel De Gucht : Uw partij houdt in september een bezinningsamenkomst over de toekomst. Wij lezen dat uw familieconnectie hier een niet onbelangrijke rol in speelt. (*Rumoer bij de CVP*)

De heer Eric Van Rompuy : De voorzitter van ons congres is Nahima Lanjri.

De heer Karel De Gucht : Wilt u hiermee zeggen dat deze persoon geen familie van u is ? Denkt u niet dat een volkspartij, die u altijd zegt geweest te zijn, oog moet hebben voor de prioriteiten die bij de bevolking leven ? Ik lees in statistieken, waarnaar u zo graag verwijst, dat 82 procent van de bevolking een redelijker fiscaal beleid een absolute prioriteit vindt. Als voorzitter van een volkspartij heb ik daar oog en oor voor. Als uw partij nog enige tijd een volkspartij wil blijven, dan zou u daar beter ook naar luisteren.

De heer Eric Van Rompuy : Wij zijn ook voor minder belastingen, maar eveneens voor verkeersveiligheid, voor meer veiligheid en onderwijs.

De heer Karel De Gucht : Zou u kunnen opnoemen welke belastingen u ooit hebt verlaagd ? U verdedigt allerlei zaken, maar realiseert ze niet.

De heer Eric Van Rompuy : In 1989 hebben we de belastingen met 100 miljard frank verlaagd, namelijk met het huwelijksquotiënt en de splitting. De christen-democraten voelen zich hoe langer hoe meer de tegenpool van paars-groen. Onze prioriteiten worden elke dag duidelijker.

Wij zijn voor duurzaamheid, mijnheer Bossuyt. Ik heb heimwee naar andere socialistische partijen die niet op korte termijn en aan de volgende verkiezingen denken, maar doende zijn met het uitbouwen van een samenleving. Wij willen in duurzaamheid investeren.

De heer Gilbert Bossuyt : We zeggen aan de mensen met een klein inkomen dat ze geen kijk- en luistergeld moeten betalen. Wij hebben lak aan uw mening hieromtrent.

De heer Eric Van Rompuy : De christen-democraten willen een duurzame samenleving, waar mensen in sociaal en familiaal verband samenleven. Wij willen investeren in menselijk kapitaal en in zorg. Wij willen de mens opnieuw weerbaar maken door te investeren in zingevingsprojecten, we willen het egoïsme en de vereenzaming bestrijden. We willen naast een sociale ook een menselijke zekerheid. We willen geen mentaliteit die staat voor alles kan en alles mag en waarvan de zwakke bevolkingsgroepen het eerste slachtoffer zijn.

Vandaag kreeg ik een wanhoopsbrief van de vereniging tegen drug- en alcoholbestrijding. Deze vereniging heeft 500 miljoen frank nodig om een efficiënt drugpreventiebeleid in Vlaanderen uit te voeren. De woorden gezondheid, preventie en drugbeleid heb ik gisteren niet horen vallen. Uw partij verdedigt het alles-kan-alles-magprincipe. Wij zien steeds meer dat onze afwezigheid in het beleid het sociaal overleg in de werkgevers- en werknemersorganisaties doet slinken. We ervaren elke dag dat het sociaal overleg op dit ogenblik niet meer functioneert zoals het moet.

We merken dat het vrije initiatief verdacht wordt gemaakt. We zien dat decentralisatie moet wijken voor centralisatie. De Vlaamse regering werkt aan een toekomstproject, maar de grootste fractie in dit parlement wordt daar niet eens bij betrokken. De nieuwe machtspartijen vinden ons gedachtegoed blijkbaar niet relevant meer voor Vlaanderen. Is dat het nieuwe open en verdraagzame Vlaanderen ? (*Opmerking van minister-president Patrick Dewael ; opmerkingen bij de CVP*)

Mijnheer de minister-president, jullie waren een groep leuke jongen en meisjes, jullie waren toffe kerels, maar nu worden we geconfronteerd met de arrogantie van de nieuwe machthebbers. We zien de partijvoorzitters De Gucht en Geysels, die nu beiden aanwezig zijn, aanschuiven aan de rijke tafel waar de beslissingen worden genomen, ver weg van dit parlement. Als christen-democraten zeggen we dan : de echte herwaardering van de democratie is blijkbaar niet voor morgen.

Sinds gisteren weten we dat voor de Vlaamse regering een nieuwe staatsvorming in deze zittingsperiode geen prioriteit meer is. De fractieleden van de Volksunie hebben dit ook kunnen vernemen. Het Vlaamse regeerakkoord, dat al een afzwakking

inhield van de resoluties van dit parlement, zal op dit punt niet worden uitgevoerd. Voor bijkomende bevoegdheden ter waarde van 4 miljard frank kwam er één minister bij. Wat zou u hebben gedaan als het gezondheids- en gezinsbeleid was overgeheveld, ter waarde van 400 miljard frank ? Dat is 100 keer meer dan de huidige overheveling tussen de centrale staat en Vlaanderen. Minister Anciaux, u hebt nu maar tien stoelen. Had men het Vlaams programma van deze regering uitgevoerd, dan was er 400 miljard frank overgeheveld. Dat alles wordt hier niet meer ernstig genomen ! De publieke opinie ligt daar niet wakker van, en de media dekken jullie toch ! Dat is allemaal niet meer belangrijk ! (*Opmerkingen bij de meerderheid*)

We hebben gevochten voor dit Vlaams Parlement. We zullen blijven waken over het democratische gehalte ervan. Die twee jaar in de oppositie hebben ons gesterkt in de overtuiging dat de christen-democratische stroming, die Vlaanderen mee heeft gemaakt en gevochten heeft voor de positie die we nu op economisch, sociaal en democratisch vlak innemen, de volgende jaren de volkspartij van Vlaanderen zal zijn en blijven, mijnheer De Gucht !

De heer Karel De Gucht : In die veertig jaar dat u aan de macht was, is heel Vlaanderen vereenzaamd !

De heer Eric Van Rompuy : U zult gereduceerd zijn tot wat u bent : een kortetermijnpoliticus, die alleen maar speelt ter profilering en voor de media en die alleen denkt aan verkiezingen ! (*Applaus bij de CVP en het VB*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, nu de rust is teruggekeerd in dit parlement wil ik erop wijzen dat we bij het begin van deze zittingsperiode al hebben gedebatteerd over het Vlaams regeerakkoord zoals we dat tot voor enkele dagen kenden.

Zoals ondertussen reeds uit verschillende debatten is gebleken, gaat het de nieuwe regeringsploeg en de verschillende coalitiepartners daarbij – in tegenstelling tot wat de heer Van Rompuy beweerde – om een project met een visie op lange termijn. Inderdaad collega's, de grote problemen van vandaag, morgen en overmorgen vinden een antwoord of een aanzet daartoe in het beleid van deze Vlaamse regering. Terecht stelde minister-president

Vermeiren

Dewael in verschillende betogen hier dat besturen vooruitzien is en dat een bestuursploeg naderhand moet worden beoordeeld op de mate waarin ze bestuurd en dus vooruitgezien heeft. Wat dat betreft, ben ik het eens met de vorige spreker dat de prijzen op het einde van de rit worden uitgedeeld.

Collega's, het minste wat men vandaag kan zeggen, is dat de Vlaamse regering deze lijn consequent doortrekt. Amper enkele dagen na de federale goedkeuring van de verschillende wetsontwerpen tot uitvoering van het Lambermontakkoord, kon de Vlaamse regering een aangevuld regeerakkoord voorleggen. Deze manier van werken toont aan dat het deze regeringsploeg nog steeds menens is om een vernieuwend en vooruitziend beleid te voeren. Ik verklaar me nader.

Als deze regeringsploeg het reeds uitgestippelde programma wil realiseren, dan moet er nu eenmaal rekening worden gehouden met de nieuwe bevoegdheden en de nieuwe middelen. De nieuwe bevoegdheden laten immers toe om inhoudelijk het bestaande programma meer diepgang te geven en via andere instrumenten een bijkomende stimulans te geven. De nieuwe middelen nopen evenzeer tot een aanvulling omdat de regering in de komende weken voor de begrotingsopmaak 2002 staat, en het zich dus als goede huisvader niet kan veroorloven de nieuwe middelen zonder een beleidsmatig kader in de begroting 2002 in te schrijven.

Mijnheer de minister-president, het belangrijkste bij besturen is en blijft inderdaad vooruitzien. Het tijdig inspelen op nieuwe taken, verantwoordelijkheden en openbare middelen is een uitstekende manier van vooruitzien, en dus een uitstekende manier van besturen. Voor de VLD-fractie is het dan ook duidelijk : deze werkwijze onder impuls van de minister-president en zijn hele ploeg sterkt ons in het vertrouwen dat we in het begin van deze legislatuur aan het vernieuwende Vlaamse project hebben gegeven.

Mijnheer de voorzitter, uiteraard wensen wij als fractie dieper in te gaan op de inhoudelijke aspecten van de aanvulling van het regeerakkoord. De VLD-fractie is om te beginnen uiterst tevreden met de budgettaire inkapseling van het nieuwe akkoord en van de nieuwe middelen. We steunen ten volle de goedkeuring door de Vlaamse regering van het maximaal groeipercentage voor de uitgaven. Uit deze harde financiële doelstelling blijkt trouwens de bekommernis van de Vlaamse regering voor de toekomst van elke generatie. De duur-

zame ontwikkeling is hiermee nog meer dan ooit een budgettaire feit geworden.

Door het hoogste stijgingspercentage van de begroting vooraf vast te leggen, kunnen ook de kansen van toekomstige generaties niet in het gedrang komen, hetgeen in het verleden jammer genoeg al te vaak wel is gebeurd. Het feit dat bij een overschot een derde opzij wordt gezet en dat een derde wordt aangewend voor eenmalige duurzame investeringen in mobiliteit, milieu en patrimonium, stelt de belangen van de toekomstige generaties veilig.

Tegelijkertijd krijgen de huidige generaties alle kansen. Het vooraf vast te leggen groeipercentage zelf, alsook het reserveren van een derde van de eventuele overschotten voor lastenverlaging, zorgt ervoor dat hun toekomst zeker wordt gesteld in de vorm van gecontroleerde overheidsuitgaven en in de vorm van de teruggave van de financiële inspanningen die ze de voorbije jaren ten voordele van de overheid hebben geleverd.

De opmerkingen van de SERV, die de voorbije dagen in de pers bekend raakten, worden door dit nieuwe budgettaire kader inderdaad ondervangen. De gedachte van 'de overheid als big spender' kan men moeilijk aanhouden indien deze overheid zichzelf een maximaal groeipercentage oplegt en het daaruit voortvloeiende overschot vastlegt voor lastenverlagingen, voor eenmalige investeringen en ten slotte als reserve voor de toekomstige zorg.

Eigenlijk wordt hiermee ook een enorme trendbreuk gerealiseerd. Vroeger gaf men aan een politicus 1 frank en gaf hij er 3 uit. Als hij vandaag 3 frank krijgt, investeert hij 1 frank op duurzame wijze, spaart hij 1 frank voor de toekomst, en geeft hij 1 frank terug aan de Vlaamse burger als erkenning voor zijn bijdragen uit het verleden.

We zijn tevreden dat de Vlaamse regering rekening houdt met de onzekere factor van de economische conjunctuur. Terecht stelt de minister-president in naam van zijn regering in zijn aanvullende regeringsverklaring dat die conjunctuur kan, en vroeg of laat ook zal verzwakken. Onze fractie is dan ook bijzonder blij met het signaal dat de Vlaamse regering duidelijk heeft gegeven, alles te zullen doen om niet haar toevlucht te moeten nemen tot ingrepen die de burger pijn doen.

Onze fractie is tevens tevreden met de bijkomende fiscale maatregelen van de Vlaamse regering. Er mag geen misverstand over bestaan dat we ten volle achter de afschaffing van het kijk- en luistergeld staan. Na heel wat gewoel in de media en in

Vermeiren

het parlement, kunnen we vandaag eindelijk op basis van onze volle bevoegdheid zeggen dat deze onrechtvaardige vorm van belasting vanaf begin volgend jaar wordt afgeschaft. De Vlaming zal vanaf januari 2002 voor het eerst sinds jaren aan zijn portefeuille voelen dat de Vlaamse overheid minder aan zijn geld zit. Dat is belangrijk.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer Vermeiren, de afschaffing van het kijk- en luistergeld is eigenlijk maar een inhaalbeweging van uw regering. In de door communisten onderdrukte Oost-Europese landen is er nooit een televisietaks geweest, omdat die de mensen ervan zou hebben weerhouden de dagelijkse staatspropaganda te bekijken.

U gaat in de goede richting. Als inhuldiging van het nieuwe regime hebt u een totaal belachelijke campagne gelanceerd waarin België vergeleken wordt met de Verenigde Staten, en waarin gesproken wordt van de 'rich cultural heritage', terwijl een visser wordt getoond die aan een vijver staat te visseren. Daarna beklimt die man de Leeuw van Waterloo, waarvan iedereen weet dat hij wegzakt.

Houd er toch mee op die Leeuw van Waterloo te gebruiken als propaganda. Na twee eeuwen hoeven we Frankrijk niet meer publiek te blijven vernederen met een propagandastunt. U vervoegt gewoon de DDR, die duidelijk noch democratisch, noch republikeins was. Al die landen hadden gratis televisie, waarvan de makers werden uitgenodigd om rapport uit te brengen van wat de dag tevoren te zien was in de fabrieken. Het collectivisme gaat verder en verder.

De heer Francis Vermeiren : Vreemd, mijnheer Verrijken, dat een Vlaams Blokker van de Vlaamse Leeuw een poesje maakt en België kleineert ten aanzien van het buitenland, met name de Verenigde Staten. We hebben inderdaad geen complexen. De Vlaamse Leeuw is nog steeds de leeuw die hij moet zijn. Het ridiculiseren van festiviteiten, klinkt uit uw mond vreemd. De mensen die achter u staan, zullen dat dankbaar aanvaarden.

De heer Miel Verrijken : De Leeuw van Waterloo is geen Vlaamse Leeuw, maar een leeuw gegoten uit de kanonnen van de vernederde Franse Republiek. Ik vind dat niet zo fraai.

De heer Francis Vermeiren : Collega's, u zult begrijpen dat ik hier niet verder op inga. *(Gelach)*

We kunnen beter niet met Vlaams Blokkers discussiëren over het feit of een Vlaamse Leeuw al of niet verantwoord is, en over de vraag of België belangrijk is in verhouding tot andere continenten. Het is beter hen te negeren, en we zullen dat meer en meer doen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, de VLD-fractie wil bijzondere aandacht vragen voor een sociaal aspect van het dossier van het kijk- en luistergeld. Vandaag zijn inderdaad bepaalde bevolkingsgroepen reeds vrijgesteld van kijk- en luistergeld. De maatregel heeft voor hen dan ook geen effect. Daarom vragen we de Vlaamse regering om voor deze kwetsbare groepen eindelijk een gelijkwaardig voordeel uit te werken. Eindelijk, omdat daarnaast een bijna eeuwenoude eis van de VLD werkelijkheid is geworden : de verlaging van de registratierechten. De VLD vraagt deze verlaging al jaren. We ondersteunen de lang verhoopte verlaging van de registratierechten van 12,5 procent naar 10 procent en de verlaging van de registratierechten voor bescheiden woningen, het zogenaamde 'klein beschrijf', van 6 procent naar 5 procent dan ook met de nodige trots. Deze maatregel kan een nieuwe impuls geven aan het stedelijk inbreidingsbeleid en aan het verkleinen van de afstand tussen wonen en werken. Heel wat Vlamingen zien zich in hun woonmobiliteit afgeremd door de bestaande registratierechten. In Groot-Brittannië en in heel wat andere landen zijn de mensen niet gebonden aan de hoge kosten van de registratierechten, die onvermijdelijk de inflatie in de hand werken. In die landen wordt de mobiliteit door de lagere registratierechten gestimuleerd. Ik zal hier straks nog even op terugkomen. De woonmobiliteit kan een belangrijke invloed hebben op de woonwerkverplaatsingen. Ik wil er uitdrukkelijk op wijzen dat de overdracht van de registratierechten die voor de eerste gezinswoning zijn betaald op een volgende woning, deze mobiliteit nog meer zal stimuleren. Het gaat hier om een belastingskrediet. Door die meeneembaarheid kan men zeggen dat wie eens heeft betaald, ook voor altijd heeft betaald. Deze maatregel zal de huidige eigenaars stimuleren om hun huisvesting beter af te stemmen op hun werkplaats en op hun verplaatsingsbehoeften. Deze zeer sociale maatregel kan en zal alle kleine eigenaars ten goede komen.

Bovendien zal deze maatregel een impuls geven aan de bouwsector. De VLD is steeds een pleitbezorger geweest van maatregelen die deze economisch belangrijke sector stimuleren. De toegevoegde waarde en het multiplicatoreffect van deze sector worden vaak uit het oog verloren. Elke job in de bouw leidt tot minstens anderhalve job in aan-

Vermeiren

verwante sectoren. De verlaging van de registratierechten zal de bouwsector stimuleren. Dit geldt in het bijzonder voor de sector van de renovatiewerken, het meest arbeidsgenererende onderdeel van de bouwsector.

De VLD is het helemaal eens met het overhevelen van de heffing op de leegstand naar het gemeentelijk niveau en met het voorzien in de mogelijkheid om de onroerende voorheffing gedifferentieerd aan te wenden. Beide maatregelen zijn niet onbelangrijk voor het voeren van een stedelijk beleid op maat. Dit vereist immers een beslissingskader dat zich dicht bij de basis bevindt, met andere woorden bij de steden en de gemeenten.

In het verlengde van de aangekondigde fiscale maatregelen vraagt de VLD bijzondere aandacht voor het Vlaams woonbeleid. Op het vlak van de betaalbare huur- en koopwoningen bevat het regeerakkoord enkele ambitieuze doelstellingen. Als er één zaak is die de mensen momenteel bezighoudt, is het de betaalbaarheid van een dak boven hun hoofd. Hoe men het ook draait of keert, de Vlaming heeft nog steeds een spreekwoordelijke baksteen in de maag. Omwille van de hoge prijzen van bouwgronden en van koop- en huurwoningen ligt die baksteen momenteel echter zwaar. In het regeerakkoord heeft de Vlaamse regering voor duidelijke beleidsopties gekozen om dit te verhelpen. Iedere Vlaming moet ten volle gebruik kunnen maken van zijn onvervreemdbaar recht op een betaalbaar dak boven het hoofd. De VLD is er steeds voorstander van geweest om in het kader van een dergelijk beleid de voorkeur te geven aan eigendomsverwerving. Eigendomsverwerving is immers een van de ultieme manieren om een verhoogde maatschappelijke onafhankelijkheid en weerbaarheid te verwerven. Deze visie is ondertussen niet veranderd.

De VLD wil tevens dat er sneller wordt opgetreden tegen het lange wachten op een betaalbare woning. Momenteel blijven heel wat mensen veel te lang in de kou staan voor ze een betaalbare huur- of koopwoning vinden. Deze vaststelling staat los van de vraag of die woningen van de openbare of van de privé-sector moet komen. De VLD is van oordeel dat dit probleem kan worden verholpen door de mensen die een woning zoeken te subsidiëren, in plaats van de structuren die in woningen voorzien. Op die manier kunnen die mensen zich zowel tot de openbare sector als tot de privé-sector

richten. Dit zal de zogenaamde sociale mix bevorderen. Indien dit een herziening van de financiële stromen in de huisvestingssector vereist, kan die het best gebeuren naar aanleiding van de bespreking van de evaluatie van de instrumenten van het woonbeleid. Deze evaluatie werd opgenomen in het regeerakkoord en laat reeds enige tijd op zich wachten.

We verwachten dan ook heel veel van de nieuwe minister van Huisvesting voor degenen die het snelst geholpen moeten worden. Ik denk met name aan de mensen die niet eens een dak boven het hoofd hebben. Daaraan is dan ook de belangrijkste opdracht van deze minister en van deze regering iets doen.

Mijnheer de minister-president, één van de belangrijkste overdrachten door het Lambermontakkoord is de overdracht van de bevoegdheid Landbouw. Meer nog dan vandaag moet Vlaanderen daardoor in staat zijn om tot een rechtszekere en duurzame landbouw te komen. We steunen het streven om te vermijden dat de rechtszekerheid en de duurzaamheid door de overheveling op zich schade zou oplopen.

Voor de VLD is de landbouwsector het meer dan waard om verdedigd te worden. Het beleid dat voormalig federaal minister van Landbouw Gabriëls tot nog toe heeft gevoerd, toont aan op welke manier dit kan gebeuren. Zijn kennis en ervaring terzake zullen dan ook een belangrijke toegevoegde waarde aan het landbouwbeleid van de Vlaamse regering kunnen geven. Het is niet de bedoeling om over de schouder te kijken van de ene of andere minister. Het gaat integendeel om het nuttige gebruik van ervaring die ten dienste zal staan van deze regeringsploeg waarin men collegiaal tot goede besluiten zal kunnen komen die zowel de economie als de ecologie kunnen dienen.

Dames en heren van de Vlaamse regering, de VLD-fractie heeft een bepaalde invalshoek met betrekking tot het voeren van een landbouwbeleid. Dat weet u intussen. De VLD-fractie beschouwt de landbouwsector als een sector die zowel een ecologische als een economische invalshoek behoeft. Aangezien de bevoegdheden die de Vlaamse overheid tot voor Lambermont had, meer toegespitst waren op de ecologische invalshoek, kon men weinig meer doen dan toezien op het respecteren van de milieunormen. Vandaag is de context evenwel helemaal anders. De Vlaamse overheid krijgt de mogelijkheid om een economisch landbouwbeleid te voeren dat minstens even belangrijk is voor de

Vermeiren

toekomst van de duizenden landbouwers die Vlaanderen gelukkig nog rijk is. We verwachten dan ook veel op het vlak van de Vlaamse afzet van land- en tuinbouwproducten en van het Investeringsfonds.

Het nieuwe landbouwhoofdstuk in de aanvulling op het regeerakkoord legt duidelijk de mogelijkheden vast waarover Vlaanderen kan beschikken, gaande van een administratieve vereenvoudiging over het herzien van de geldende decreten en besluiten tot het nakomen van de afspraken van Agenda 2000.

Vlaanderen krijgt met andere woorden een ruim arsenaal aan maatregelen ter beschikking om een volwaardig landbouwbeleid te voeren, met een evenwichtige aandacht voor economie en ecologie. De VLD-fractie zal dan ook via haar parlementaire werkzaamheden op een duurzame manier trachten een bijdrage te leveren om dit evenwicht te bereiken.

Collega's, het overhevelen van de organieke wetgeving inzake provincies en gemeenten maakt het mogelijk dat Vlaanderen nog meer en beter uitvoering kan geven aan de principes inzake bestuurlijke hervorming, zoals voorzien in het originele regeerakkoord. Deze overheveling maakte destijds al deel uit van het Sint-Michielsakkoord, maar wordt nu pas gerealiseerd. Dat is een zoveelste trendbreuk.

Onze fractie is uitermate tevreden een aantal van onze liberale democratische beginselen terug te vinden in de aanvulling op het regeerakkoord. In het ontwerp van gemeentedecreet dat zal worden ingediend, zijn immers volgende principes opgenomen : de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester, de toepassing van het systeem van de constructieve motie van wantrouwen tegenover het schepencollege, het feit dat de kandidaten voor het schepencollege, die voorgedragen zijn op eenzelfde lijst ondertekend door een meerderheid van de leden van de raad, verkozen zijn en tot slot een verbetering van de ondersteuning en faciliteiten van gemeenteraadsleden.

Dit laatste punt kan trouwens ook gekoppeld worden aan het feit dat de Vlaamse regering haar engagement herhaalt om via de hervorming van het Gemeentefonds, het Investeringsfonds en het Sociaal Impulsfonds de lokale besturen in staat te stellen een adequaat financieel beleid te voeren. Daartoe zal de Vlaamse regering nog dit jaar een ontwerp van decreet indienen waarbij een samenvoe-

ging van de financiële stromen naar de gemeenten wordt nagestreefd, een drastische vermindering van de administratieve regelgeving wordt gepland en het eengemaakte fonds wordt verzekerd. Dit laatste is trouwens een element dat in het verleden met veel poeha werd verkondigd doch nooit werd uitgevoerd. De VLD-fractie hoopt dan ook dat deze duidelijke beleidsoptie het politiek georkestreerde doemdenken op lokaal niveau kan doorbreken.

Ten slotte zal het stelsel-D'Hondt worden ingevoerd bij de gemeenteraadsverkiezingen. Niet alleen in CVP-gemeenten zal het schepencollege mogelijk anders worden samengesteld. Het stelsel is democratischer en dat moet onze hoofdbetrachting zijn.

De VLD-fractie is bijzonder tevreden dat heel wat liberale geloofspunten op het vlak van de bestuurlijke en democratische hervormingen terug te vinden zijn in deze nieuwe teksten. Mijn betoog heeft duidelijk aangegeven dat twee jaar na de historische parlementsverkiezingen van 1999, de politieke en maatschappelijke vernieuwing in Vlaanderen overduidelijk wordt voortgezet en een bijkomende impuls heeft gekregen.

In een krant stond deze week te lezen dat de Vlaamse regering de bevoegdheidsoverdracht op een volwassen en propere manier heeft opgelost. Aan het woord stoelendans hing tot nu toe een pejoratieve betekenis vast, maar dit hoeft niet langer het geval te zijn. Men moet toch eindelijk eens inzien dat het ook anders kan. Ik kan het niet beter formuleren.

De VLD-fractie zal deze aanvullende regeringsverklaring met enthousiasme goedkeuren. Het gaat immers niet alleen om de volgende stap in de verwezenlijking van het bestaande regeerakkoord, het gaat tevens om het ambitieus totaalproject voor de toekomst dat door de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement een menselijk gelaat zal krijgen.

Geachte leden van de regering, de vorige spreker heeft gezegd dat hij u geen toffe kerels en leuke dames meer vindt. De VLD-fractie vindt u nog altijd toffe kerels en leuke dames en heeft nog altijd – en veel meer dan vroeger – vertrouwen in u. Het vertrouwen is groot, maar de hoop en de toekomst en onze visie zijn ook groot. U hebt nog tijd.

Minister Anciaux, sommigen zeggen dat u nog drie jaar hebt. De heer Van Rompuy zei dat u nog tien jaar hebt. Hij is nu al bereid om te verklaren dat u daar voor tien jaar zit. Het grote vertrouwen dat

Vermeiren

we nu hebben, betekent ook dat we u van zeer nabij zullen volgen. We zullen erover waken en erop aandringen dat de kameraadschappelijke en collegiale sfeer behouden blijft en dat de beslissingen die gezamenlijk worden genomen, rekening houden – niet met degenen die hier zitten – maar met de burgers die we vertegenwoordigen.

We hebben de indruk dat u beantwoordt aan de verwachtingen en de hoop van de burger, en dat de burger deze regering ten zeerste vertrouwt en steunt. Dat is het belangrijkste en daarvoor zitten we hier. We moeten erover waken dat de burger krijgt waarop hij recht heeft. Doe zo voort, we zullen u steunen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de regering, collega's, dit is een allesbehalve fraai spektakel, een werkelijke vaudeville. Zo moeten we de lamentabele vertoning bestempelen die door uw Vlaamse regering de laatste week is weggegeven. We zien geen zware inhoudelijke invulling, geen verdieping van een ernstig regeringsbeleid. Neen, u maakt ruzie over posten en bevoegdheden. Het Antwerpse stadsniveau wordt op een hoger niveau nagedaan want ook in Antwerpen is er een gebrek aan beleid en visie en actie, dat evenwel ruimschoots wordt gecompenseerd door een continue ruzie tussen de verschillende partners. De Antwerpse coalitie kan misschien nog lessen trekken uit dit schouwspel.

Is dat uw invulling van de door u zo geprezen nieuwe politieke cultuur ? Onze fractie heeft er haar bedenkingen bij, maar daar zult u niet van wakker liggen, dat weten we wel. Onze fractie is echter niet alleen, want samen met ons waren ook vele duizenden Vlamingen getuige van het door u opgevoerde spektakel. Alle Vlamingen hebben de laatste dagen kennis kunnen nemen van datgene waar het bij deze Vlaamse regering om draait : postjes en macht. De grootste inspanningen werden er geleverd voor de creatie van een nieuwe ministerportefeuille. Het getouwtrek dat daarvan het gevolg is geweest, bewijst eens te meer dat de politieke politicienne van politieke benoemingen en schaamteloze postjesjagerij nog altijd hoogtij viert, met of zonder nieuwe politieke cultuur. Het is daarbij ook opgevallen op welke schandelijke wijze één bepaalde krant zich – met succes- in het debat heeft opgedrongen.

Mijnheer de minister-president, één zaak wil ik stellen : u bent consequent gebleven. Enkele weken geleden hebt u diverse malen verklaard dat een nieuwe minister in uw regering niet aan de orde was. U werd duidelijk onder grote druk gezet van uw partijvoorzitter, die hier een totaal andere mening over had en die vond dat een extra VLD-minister niet meer dan normaal was. De gretigheid waarmee uw partijvoorzitter nogmaals een postje voor zijn partij wilde opeisen, heeft bij de publieke opinie in elk geval een zeer negatief en wrang beeld achtergelaten. De geruchten over de creatie van een nieuwe, bijkomende en zoveelste ministerspost, is uw geloofwaardigheid niet ten goede gekomen, integendeel. Dit is echter niet officieel gebeurd – alhoewel – maar hierop kom ik straks terug.

De Vlaamse regering krijgt een nieuwe minister, maar is een nieuwe minister in deze Vlaamse regering echt noodzakelijk ? Is er echt een ernstige reden om binnen de Vlaamse regering een nieuwe ministerspost te creëren ? Ik heb er mijn twijfels over. Ik ben het met u eens dat u een aantal nieuwe bevoegdheden krijgt, maar die zijn niet zo omvangrijk dat ze onmogelijk kunnen worden verdeeld onder de huidige negen ministers. Integendeel, de nieuwe bevoegdheden zijn veeleer aan de magere kant. De bevoegdheid over steden en gemeenten zou perfect hebben gepast in het bevoegdhedenpakket van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden. Landbouw wordt een bijna volledig Vlaamse bevoegdheid. Een minister voor Landbouw was er al, dus ook dit punt behoefde geen discussie.

Alhoewel, als er dan toch een minister bij moest komen omwille van de overheveling van bevoegdheden, waarom werden die nieuwe bevoegdheden dan niet aan de nieuwe minister toegekend ? Gelet op zijn vorige functie als minister van Landbouw in de federale regering, had hij terzake immers al ervaring opgedaan. Het was logischer geweest om hem die bevoegdheden verder te laten uitoefenen, want dan moest geen expert worden aangesteld om als speciale opdrachthouder de overdracht van bevoegdheden te begeleiden van het federale naar het Vlaamse niveau.

Mijnheer de minister-president, op dit punt speelt u het spel niet correct. Het kleinste kind kan zien dat de zogenaamde speciale volmachthouder eigenlijk een bijkomende elfde minister is. Zoveel is duidelijk : de liberalen vertrouwen de minister van Landbouw niet. Hun wantrouwen is terecht. De boeren mogen vandaag echt schrik hebben, want vernietiging door het ecologisch fundamentalisme

Dillen

is niet uitgesloten. De heer Denys was hierover gisteren in de pers zeer duidelijk en formeel : hij eist een cel op het kabinet-Gabriels die zich specifiek bezighoudt met landbouw en hij beschuldigt minister Dua van onbekwaamheid. 'Ze heeft een zwak kabinet. Voor haar is dierenwelzijn belangrijker dan boerenwelzijn.', is een uitspraak die aan duidelijkheid niets te wensen overlaat. De heer Denys krijgt zijn zin : minister Dua krijgt een schaduwkabinet in haar nek.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mevrouw Dillen, ik denk dat u zich enigszins vergist, want de opdrachthouder zal worden aangesteld op vraag van minister Dua opdat de overheveling van het federale naar het Vlaamse niveau vlot kan verlopen.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer Sannen, de VLD heeft dit zelf toegegeven.

De heer Francis Vermeiren : Mevrouw Dillen, ik vraag u om te spreken in naam van het Vlaams Blok in plaats van in naam van de VLD ! Ik ben u bijzonder dankbaar dat u ons zo belangrijk vindt, maar ik zou uit uw mond graag de stelling van het Vlaams Blok vernemen. We weten zelf wel wat we zeggen, we voeren een open dialoog.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer Vermeiren, het zijn niet mijn woorden, maar die van de heer Denys. We hebben ze allemaal in de krant kunnen lezen. (*Rumoer*)

De heer Francis Vermeiren : De heer Denys is een goede collega die door ons erg wordt geapprecieerd. Dit doet echter allemaal niets terzake. Waar is de heer Dewinter trouwens ? Ik trek het me toch ook niet aan dat hij er niet is. Ik treed in dialoog met de heer Denys, we praten. Maak uw stelling nu toch eens duidelijk.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer Vermeiren, als lid van de oppositie heb ik het recht vragen te stellen. U bent verantwoordelijk voor het beleid, niet mijn fractie.

De heer Geysels heeft de vorige weken verschillende malen verklaard dat zijn groene minister het goed heeft gedaan en het dossier landbouw volledig aankan. Valt de toewijzing van de volledige bevoegdheid landbouw dan te rijmen met het ontslag van haar kabinetschef vorige week ? Hij ging weg uit onvrede met de gang van zaken. Dossiers schie-

ten niet vlug genoeg op en zijn minister moet binnen de Vlaamse regering te vaak het onderspit delven. Dat is een citaat uit een interview waarover nog steeds geen rechtzetting is verschenen.

Buitenlandse handel sluit aan bij het bestaande buitenlands beleid. Sinds het begin van de zittingsperiode is voor de derde maal een andere minister bevoegd, en dit op een moment dat belangrijke dossiers moeten worden behandeld. Ik denk aan het overhevelen van een belangrijk deel van de bevoegdheden van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel. Hier was het toch aangewezen dat deze bevoegdheid bij de minister bleef die al twee jaar ervaring heeft opgebouwd of zou moeten hebben opgebouwd.

Hetzelfde geldt voor huisvesting. Hier bent u nog straffer. Reeds voor de vierde maal verandert deze bevoegdheid van minister : eerst was het van minister Anciaux, dan van voormalig minister Sauwens, dan van minister Van Grembergen en nu van minister Gabriels.

Hier worden bevoegdheden en macht gewoon herschikt om iedereen zijn zin te geven. Het is de buitenwereld opgevallen dat deze discussie werd gevoerd tussen de VLD en Agalev, terwijl de twee andere partners een beetje verweesd aan de zijlijn stonden toe te kijken. Dit resultaat is duidelijk geen bewijs van continuïteit.

Af en toe konden we via de media vernemen dat een van de redenen voor een bijkomende minister erin bestond dat sommige ministers te veel werk hebben en zich niet met de essentie kunnen bezighouden. Misschien kan ik u nog een raad geven. Indien tijdgebrek en werkdruk een probleem vormen voor de Vlaamse ministers, beschikken ze nog altijd over de mogelijkheid om hun optredens in spelletjes en amusementsprogramma's op televisie stop te zetten. Voor sommigen komt er dan inderdaad aardig wat bijkomende tijd vrij.

Tot slot staat de minister-president een deel van zijn bevoegdheden af. Dit zal in de toekomst nog meer nodig zijn om hem de functie van scheidsrechter te laten uitoefenen tussen de verschillende, vaak ruziënde partners. Het verzoenen van botsende standpunten wordt blijkbaar zijn hoofdopdracht.

De heer Francis Vermeiren : De rol van scheidsrechter is de belangrijkste in het voetbalspel, mevrouw Dillen. Dit is de grootste eer die u de minister-president kunt bewijzen.

De heer Herman De Reuse : Een scheidsrechter verdient 4.000 frank per match. U moet eens vragen hoeveel de spelers verdienen. Dan zult u weten wie het belangrijkste is.

De heer Francis Vermeiren : Nu bewijst u wat voor u belangrijk is : centen en niet het spel !

Mevrouw Marijke Dillen : In het voetbal is een scheidsrechter een van de belangrijkste personen op het veld, maar van de taak van minister-president mag men een andere invulling verwachten.

Lambermont brengt geld in kas : 25 miljard frank gedurende deze zittingsperiode. Het gaat goed met de conjunctuur, ze levert ook meer op dan verwacht. Ik wil daar echter voor waarschuwen : op dit ogenblik zijn er weinig sectoren met een grote groei. Alle excellenties roken dus geld en wilden dit onmiddellijk uitgeven. Het was werkelijk een hallucinante vertoning hoe de verschillende regeringspartijen hun eigen persoonlijke verlanglijstje aan de Vlaming presenteerden. De VLD had haar fiscaal plan, Agalev welzijn en milieu. Uiteraard ontbrak SP-mediavedette Stevaert ook niet. Hij mocht als eerste een geschenk van 18 miljard frank presenteren. Alleen aan het VU&ID-front bleef het opmerkelijk kalm, maar dat zal wel andere oorzaken hebben.

Een zaak staat vast. Bij het presenteren van de sinterklaasbelofte was er allesbehalve sprake van enige ernstige, goed overwogen toekomstvisie, integendeel. We gaan ermee akkoord dat niet alles in een keer wordt uitgedeeld. Toch kunnen we een aantal belangrijke beloften lezen die veel geld zullen kosten. Men maakt die zonder eerst na te denken over wat de toekomst brengt, en zonder rekening te houden met de evolutie van de economische situatie. Die situatie is vandaag allesbehalve rooskleurig. Deze week konden we bijvoorbeeld lezen dat de conjunctuur de jongste maanden niet immuun was voor de wereldwijde vertraging van de economische groei. Aangezien de groei trager verloopt dan de regering bij de opmaak van de begroting dacht, zal een nieuwe aanpassing van de begroting nodig zijn. Men zou beter afwachten wat de toekomst brengt, in plaats van alles meteen uit te geven waardoor er niets meer over is om tegenslagen of tegenvallende inkomsten op te vangen. Wat meer afwachten zou een teken zijn van verantwoord bestuur.

De Vlaamse regering redeneert echter niet op deze manier. Vandaag wil men een euforiekreet horen. De Vlamingen moeten denken dat paars-groen werkelijk het manna uit de hemel laat vallen. Wat

belooft men ? Men belooft de afschaffing van het kijk- en luistergeld. Uiteraard was het minister Stevaert die na het bereiken van de akkoorden de absolute primeur kreeg om de hoeraboondschap de wereld in te sturen alsof het zijn persoonlijke realisatie was. Het gaat echter om een kwestie waar alle partijen reeds jarenlang vragen over stelden. Kijk- en luistergeld zou immers een schijnheilige en bedrieglijke heffing zijn, die de Vlamingen de indruk geeft dat ze jaarlijks moeten betalen om naar de televisie te mogen kijken. Jaar na jaar verzwijgt men echter dat slechts 48 procent van de opbrengst naar de openbare omroep gaat en dat de rest in de pot belandt.

Mijnheer de minister-president, ik wil nog twee bemerkingen maken bij die kijk- en luistergeldkwestie. Ik hoop dat voor de werknemers van de dienst Kijk- en Luistergeld de sociale en menselijke oplossing wordt gevonden waar ze recht op hebben. 97.000 Vlaamse gezinnen betalen geen kijk- en luistergeld, meestal omdat ze geen televisie hebben. Dat is 5 procent van alle Vlaamse gezinnen. Er zijn echter ook een aantal gezinnen die geen kijk- en luistergeld betalen omdat ze ervan zijn vrijgesteld om sociale redenen. Wat zult u doen om ervoor te zorgen dat ook zij kunnen genieten van de voordelen die u vandaag uitdeelt ?

Vervolgens is er de verlaging van de registratierechten bij de aankoop van een huis. Dat is een positieve beslissing die wij steunen, mijnheer de minister-president. Alleen betreuren wij dat deze verlaging er niet onmiddellijk komt. We moeten immers duidelijk beseffen dat de volgende maanden voor de vastgoedsector bijzonder moeilijk zullen zijn. Veel mensen zullen door de aankondiging van de verlaging immers wachten om een nieuwe woning te kopen. Er moet dan ook dringend worden nagegaan of er geen overgangsmaatregel kan worden uitgewerkt om te voorkomen dat de vastgoedsector veel nadeel ondervindt.

Collega's, een aantal belastingen dalen, maar een en ander moet worden gerelativeerd en wie eventjes eerlijk is, moet dat toegeven. Op veel plaatsen stijgen de gemeentelijke en provinciale belastingen. Het Federaal Planbureau heeft de economische groei al twee keer moeten herzien. De conjunctuur is onzeker. Op federaal niveau is een begrotingsaanpassing nodig omdat de BTW-inkomsten tegenvallen. Er is dus minder consumptie. Wat de Vlaamse overheid geeft, zullen de federale en de gemeentelijke overheden terugnemen. Dat stemt toch tot nadenken ?

Dillen

Er zijn een aantal fiscale voordelen, maar dat zijn slechts gadgets omdat er geen fundamentele belastingvermindering komt. Men mag dan ook niet overdrijven. Er is nog veel goed te maken. Uit internationaal onderzoek blijkt duidelijk dat ons land geen fiscaal paradijs is. Ons land is de plek op aarde die een belastingbetaler moet mijden. Dat stond vorige week in Newsweek.

Collega's, met geen woord rept men over de beleidsinstrumenten die Vlaanderen nodig heeft om een eigen sociaal en economisch beleid te kunnen bepalen, en om eigen accenten te leggen die noodzakelijk zijn voor de welvaart en het welzijn van de Vlamingen. Enkele weken geleden stelden de groene ministers hun wensen voor. De kostprijs zou 60 miljard frank zijn. Vandaag vind ik daar niets van terug. Ik zie geen concrete voorstellen. Het blijft bij beloften. In de begroting van volgend jaar zullen middelen worden vrijgemaakt om de wachtlijsten voor personen met een handicap te verkorten, om te zorgen voor opvang van probleemjongeren en om aan bodemsanering te doen. Er wordt echter met geen woord gerept over een aantal andere zeer belangrijke noden.

Groene ministers, de minster-president maakt beloften maar u kunt geen concrete verwezenlijkingen voorleggen. Als vandaag of morgen een en ander financieel en economisch tegenslaat, gaat u terug naar af en staat u nergens. U valt dan volledig buiten de prijzen.

U kunt vandaag misschien geen positieve verwezenlijkingen voorleggen. Bij de volgende gemeenteraadsverkiezingen kunt u wel zeker zijn van meer gemeentelijke mandaten. Voortaan geldt het systeem-D'Hondt. Dat is een sympathieker systeem voor de kleinere partijen. Agalev, en wie weet ook nog VU of ID of welke andere combinatie ook, zullen er hun voordeel uit halen.

Verscheidene coalitiepartners hebben reeds lang aangekondigd werk te willen maken van de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester. Maar hoe, op welke wijze? Dit blijft een raadsel, een werkelijk staatsgeheim. Er circuleren hierover de meest waanzinnige scenario's. De juiste concrete invulling kennen we nog niet. De burgemeester zou rechtstreeks worden verkozen, maar die moet dan wel tot de bestuursmeerderheid behoren. Daarover is paars-groen het eens.

Niet de populairste kandidaat met het meeste stemmen mag burgemeester worden, zelfs als het

verschil indrukwekkend is. Dat wilt u niet. Het volk, de burger, de Vlaming mag niet echt mee beslissen, zeker niet wanneer de wil van het volk niet overeenkomt met uw wil. Zeker niet wanneer de wil van het volk overduidelijk een andere voorkeur heeft.

Waar iedere Vlaming zou mogen verwachten van deze coalitie, die te pas en te onpas beweert dat ze de democratie hoog in haar vaandel voert, dat de rechtstreekse verkiezing zou mogen leiden naar meer democratie, blijken de plannen een lege doos te zijn. Groot slachtoffer is de kiezer, die bedrogen wordt. Het enige criterium dat voor paars-groen telt, is het Vlaams Blok van de macht houden, is meer dan 600.000 Vlamingen in dit land buitenspel zetten. Is geen rekening houden met de wil van de kiezer, met de wil van 600.000 burgers, met de wil van één Antwerpenaar op drie.

Deze hele gammele constructie die paars-groen op poten zal zetten, heeft in elk geval één duidelijk doel voor ogen: de heer Dewinter mag zeker geen burgemeester in Antwerpen worden. Door de spelregels te vervalsen en naar uw hand te zetten, niet alleen wat de burgemeesterverkiezingen betreft maar ook door de verandering van het systeem-Imperiali naar het systeem-D'Hondt, komen de Antwerpenaren terecht in een echte schijndemocratie waarbij u ervoor verantwoordelijk bent dat één op drie – en in de toekomst zeker nog veel meer – Antwerpenaren buitenspel worden gezet. *(Opmerkingen van minister Bert Anciaux)*

Minister Anciaux, ik heb het over de rechtstreekse verkiezingen. Ik heb me niet uitgesproken over één van beide systemen maar wel over uw voorstellen om de burgemeester rechtstreeks te verkiezen. *(Opmerkingen)*

Ik ben niet tegen een rechtstreekse verkiezing. Die moet wel op een correcte manier gebeuren. Voor ons wordt degene die de meeste stemmen haalt, ook burgemeester.

Deze lex Dewinteriana, want we kunnen niet anders dan dit zo omschrijven, is de duidelijkste illustratie van het feit dat paars-groen beseft dat in Vlaanderen in het algemeen maar in Antwerpen in het bijzonder er door het gevoerde beleid nog niets, maar dan ook nog niets is veranderd. Dat de burger nog steeds geconfronteerd wordt met dezelfde problemen. Dat de criminaliteit niet is gedaald en de veiligheid in onze grootsteden niet is gestegen. Naar aanleiding van de zeilrace in Antwerpen hebben we nog uitgebreid mogen horen dat de steden vuil blijven.

Dillen

Dat de Vlaming opnieuw het slachtoffer wordt van de arrogantie van de Walen, met bewust medeweten van de Vlaamse meerderheidspartijen, inzake het NMBS-dossier. Dat ook op Vlaams niveau belangrijke dossiers niet worden opgelost. Dat de mobiliteitsproblemen steeds maar toenemen. Dat de wachtlijsten voor de kinderopvang, de huisvesting voor de Vlaamse gepensioneerden stijgen. Dat er nog steeds grote wachtlijsten zijn voor kinderen met leerproblemen. Ze moeten vandaag meer dan een jaar wachten eer de dossiers nog maar kunnen worden behandeld. En ik kan zo nog wel een heel tijdje verder gaan. Het is het duidelijkste bewijs dat deze paars-groene meerderheid schrik heeft van het Vlaams Blok.

Deze voorstellen bewijzen dat de paars-groene coalitie heel goed beseft dat bij nieuwe verkiezingen, ondanks alle pogingen van deze en andere regeringen het Vlaams Blok monddood te maken, het Vlaams Blok te verbieden, het Vlaams Blok voor de correctionele rechtbank te sleuren, waarbij niet het Vlaams Blok maar de coalitie zelf in hoofde van hun vazal, Pater Leman, hun gezicht verliezen en moeten beseffen dat er in dit land nog eerlijke, correcte rechters zijn die niet dulden dat de rechtbanken misbruikt worden voor louter politieke doelstellingen, men morgen een nieuwe verkiezingsoverwinning van het Vlaams Blok kan verwachten.

Minister Bert Anciaux : Mevrouw Dillen, enkele dagen geleden heeft men hier een inhoudelijke discussie gevoerd, waarbij ook vertegenwoordigers van het Vlaams Blok het woord namen. De heer Stassen merkte toen op dat de parlementsleden van het Vlaams Blok steeds uitsluitend over de eigen partij spreken bij de zeldzame gelegenheden dat ze het woord vragen. Ze praten enkel over zichzelf. Als reactie op die uitspraak steeg er een geroep en getier op vanaf de banken van de Vlaams-Blokfractie. Toch hebt u het ook vandaag weer voortdurend over uw eigen partij. Er wordt nooit verwezen naar de noden van Vlaanderen, beleidsprioriteiten, maatschappelijke problemen, enzovoort. Vlaanderen interesseert u niet. (*Applaus bij de meederheid*)

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de minister, u liegt. Daarnet sprak ik nog over een aantal dringende noden, die prioritair moeten worden aangepakt. Mijn woorden zijn nog niet eens koud. U zegt dat de Vlamingen het goed stellen. Een heleboel Vlamingen zijn inderdaad gelukkig. Veel problemen raken echter niet opgelost. Dat heb ik zonet

nog gezegd. Als u zou luisteren in plaats van met uw collega's te kletsen, zou u dat hebben gehoord. Er is nog veel werk aan de winkel wat betreft mobiliteit, huisvesting, kinderopvang, gezinsproblematiek, enzovoort. De lijst is lang. (*Applaus bij het VB*)

De bal ligt in uw kamp. Ik zit niet in de regering. Het is uw taak om een oplossing te vinden voor deze problemen. U bepaalt het beleid, niet ik.

Mijnheer de minister-president, deze aanvulling op de regeringsverklaring getuigt eens te meer van een gebrek aan visie en beleid. Met geen woord wordt gerept van verdere staatsvormingen. Dit stilzwijgen betekent veel lawaai. U hebt geen beleid en geen visie. De reden daarvoor zijn de talrijke meningsverschillen tussen de coalitiepartners, die met de regelmaat van de klok voer voor de pers zijn, denk maar aan het interview met de heer Denys van gisteren.

Uw 11-julitoespraak is daar eveneens een bewijs van. Er wordt niets in gezegd over de essentie, de toekomst van Vlaanderen, en nieuwe bevoegdheden en uitdagingen. Er wordt slechts één grote doelstelling naar voren geschoven, namelijk de strijd tegen het Vlaams Blok. Wie dacht dat een 11-juliviering bedoeld was om de balans op te maken van de Vlaamse ontvoogding komt bedrogen uit. Er wordt niet één woord besteed aan dit onderwerp. De hele 11-julitoespraak is één grote uithaal naar de oppositie.

Die scheldtirade aan het adres van het Vlaams Blok is het bewijs dat u op de Vlaamse feestdag de Vlamingen geen feestelijke boodschap kunt brengen. Schimpen en schelden op een politieke tegenstander is het enige wat u nog rest. Het is overduidelijk dat u voor deze toespraak felicitaties hebt gekregen van de Waalse partijen in het algemeen en het FDF in het bijzonder. Uw boodschap staat in het teken van de strijd tegen het Vlaams Blok en dus tegen meer dan 600.000 Vlamingen. U stelt terecht dat het Vlaams Blok de enige oppositie is in het Vlaams Parlement. Dat staat letterlijk in de tekst.

U klaagt aan dat het Vlaams Blok bij buitenlandse opinieleaders een smet is op het Vlaams blazoen, wie die opinieleaders dan ook mogen wezen.. (*Opmerking van minister Bert Anciaux*)

Ja, ik ontken dat. Is het Vlaams imago in het buitenland dan meer gediend met een minister die boekverbrandingen als een beleidsinstrument ziet, of met een regering die drugs toelaat, en een minis-

Dillen

ter op TV een joint laat roken, of met een internationaal onderzoek waaruit blijkt dat ons land bijzonder slecht scoort qua corruptiegraad, en in Europa alleen Portugal, Italië en Griekenland moet laten voorgaan ?

Minister-president Patrick Dewael : Mevrouw Dillen, zoals altijd debiteert u aan de hand van een volledig uitgeschreven tekst een aaneenschakeling van onjuistheden en leugens. Vorige zondag heb ik ingezien dat daar te weinig tegen wordt gereageerd. Het Vlaams Blok dist leugens op en niemand gaat de discussie aan. Uiteindelijk beginnen sommigen te geloven dat er wel eens iets van waar zou kunnen zijn.

Als u die leugens debiteert, dan is het de plicht van elke rechtgeaarde democraat om daar tegen in te gaan. In het Frans luidt het : 'Mentez, mentez, il en restera toujours quelque chose.' In de toekomst zal ik u dat niet meer gunnen.

Er is nog een tweede reden waarom we met u het debat moeten voeren. Zowel in de Kamer als in het Vlaams Parlement doet het Vlaams Blok geen enkel constructief voorstel. Tijdens de afgelopen twee jaar heeft uw fractie noch in begrotingsdebatten, noch in debatten over de begrotingscontrole of tijdens discussies in de commissies voorstellen gedaan hoe u de samenleving wilt uitbouwen. U komt enkel naar het parlement om aan nestbevuiling te doen. In de toekomst zal ik tijdens begrotingsdiscussies daarover systematisch vragen stellen. En als u zult zeggen waarvoor u geld wilt uitgeven, wil ik ook vernemen waar u besparingen wilt doorvoeren. Tot vandaag blijft u vaag en debiteert u algemeenheden. Ik ben er dus geen voorstander van om u dood te zwijgen : dat is voor u veel te comfortabel. We moeten met u debatteren en u ontmaskeren.

Mevrouw Marijke Dillen : U bent niet eerlijk. Er is een lange lijst van voorstellen van decreet van onze fractie. *(Opmerking van minister-president Patrick Dewael)*

Die zijn niet vrijblijvend. Onze lijst van voorstellen om de mobiliteit, het welzijn en het milieu te bevorderen is lang. Hetzelfde geldt voor de begrotingsbesprekingen. De Handelingen getuigen van onze talrijke inhoudelijke voorstellen. *(Opmerking van de heer André Denys)*

Dat is niet waar. Vraagt u dat eens aan de voorzitter van de commissie voor Welzijn, hij is uw partijgenoot.

De minister-president zet de zaken op zijn kop. *(Opmerking van minister-president Patrick Dewael)*

Dat is niet waar !

Minister-president Patrick Dewael : De uiteenzetting van de vertegenwoordiger van het Vlaams Blok heeft geen vijf minuten geduurd.

Mevrouw Marijke Dillen : In de commissie voor Welzijn ?

Minister-president Patrick Dewael : Ik stel vast dat uw fractieleider af en toe naar hier komt als er wat camera's staan, anders blijft hij afwezig. Ik neem aan dat hij vandaag in Antwerpen belangrijker zaken te doen heeft dan naar het Vlaams Parlement te komen, gezien de doortocht van de Ronde van Frankrijk.

Mevrouw Marijke Dillen : Ik kan u geruststellen : vanavond zult u onze fractieleider niet op tv zien als er beelden worden getoond over de Ronde van Frankrijk. Hij is voor professionele redenen in het buitenland.

De minister-president zet de zaken op zijn kop. Hij kan toch niet ontkennen dat minister Anciaux voorstellen heeft gedaan die ik een boekverbranding noem ? Alle persorganen hebben daarover geschreven en hij is daarvoor door de regering teruggefloten. Minister-president Dewael kan toch niet ontkennen dat de regering drugs toelaat ? Hij kan de cijfers van het internationaal corruptieonderzoek toch niet loochenen ?

Minister Bert Anciaux : In dit Vlaams Parlement heb ik het geregeld gehad over de zogenaamde boekverbranding. Nooit is het in me opgekomen om de vrijheid van denken en lezen aan te tasten. Maar ik word wel geconfronteerd met een wet. Die wet zint u niet, want u bent een van de propagandisten van de stelling dat er tijdens de tweede wereldoorlog geen vuiltje aan de lucht is geweest. *(Rumoer en opmerkingen van het VB)*

Durft u hier beweren dat revisionisme strafbaar moet worden gesteld ? Vindt u dat dit strafbaar moet worden gesteld ? Ik word geconfronteerd met een wet en ik heb naar een oplossing gezocht. Het is inderdaad demagogisch om dan te zeggen dat ik aan boekenverbranding wil doen. U weet dit perfect, mevrouw Dillen.

Mevrouw Marijke Dillen : Ik weet dit perfect, want ik heb dat betoog jaren geleden gehouden op het moment dat de wet werd besproken. De minister-president weet dit zeer goed. Ik bezorg u graag morgen de verslagen daarvan.

Minister-president Patrick Dewael : Ik heb intussen de heer Raes beluisterd.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik heb dit de heer Vic Anciaux ook horen zeggen.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de minister-president, u klaagt aan dat mijn fractie een smet op het Vlaams imago in het buitenland zou werpen. Wat denkt u dan van het imago dat vanuit Vlaanderen wordt gecreëerd ? Ik denk aan de boem-boem-en-blabla-actie van minister Vogels en aan haar Volvogeschiedenis, waardoor ze beroemd is geworden. Ze vond het vorige week een absolute prioriteit om een warm pleidooi te houden voor plastuiten.

Minister Bert Anciaux : Mevrouw Dillen, het ging om plaatsing van jongeren met problemen. Dat was de prioriteit van minister Vogels en niet wat u nu net zegt en voor waar verkondigt.

Mevrouw Marijke Dillen : Leest u er dan twee Vlaamse weekbladen van vorige week op na. Ik denk aan het interview in Humo en aan de commentaar in Knack, die zeer typerend is. De journalist besluit terecht : 'Wie het testen van plastuiten met politiek verwacht, heeft geen 60 miljard frank nodig maar een andere baan als occasionele medewerker van Test-aankoop.' Het zijn niet mijn woorden, maar die van de redacteur van Knack.

Tot slot is het imago van Vlaanderen evenmin gediend met een minister-president die hier op een zeer geëxciteerde wijze de fractieleider van de derde grootste partij in dit land aanvalt. Sinds zondag is het de enige oppositiepartij in dit land. Dit zijn de woorden van de minister-president. Hij scheldt namelijk onze fractieleider uit voor fascist. Welk effect heeft dit in het buitenland ?

Minister-president Patrick Dewael : Het enige wat moet gebeuren is dat de passus correct wordt voorgelezen. U doet dit alweer niet. U vervalt steevast in halve waarheden en hele leugens.

Mevrouw Marijke Dillen : U kunt gerust de tekst volledig voorlezen, u zult wel zien wat erin vermeld staat. Ik heb de tekst hier volledig bij me. Het imago van Vlaanderen wordt zeker niet gediend met een minister-president die een belangrijk frac-

tieleider voor fascist uitscheldt. U doet op die manier aan nestbevuiling. U moet niet verwonderd staan dat vandaag uw nest wordt bevuild. Buitenlandse waarnemers nemen alleen maar het beeld over dat u hen persoonlijk in de schoot werpt.

In uw 11-julitoespraak verklaarde u dat u geen pleitbezorger bent van het voeren van processen tegen mijn partij. Dat siert u. Niet een Volksunie dient zich over het Vlaams Blok tijdens de volgende verkiezingen uit te spreken, maar alle burgers. Ik geef u nogmaals gelijk. Ik heb alle vertrouwen in de democratie, zeker na het lezen van de aanvullende regeringsverklaring. Ik heb alle vertrouwen in de kiezer, die ook de volgende keer duidelijk zijn mening zal uiten en zal tonen dat geen vertrouwen in paars-groen mogelijk is. Ze zullen, in grotere getale dan vandaag het geval is, het vertrouwen aan het Vlaams Blok geven. Dat is uw grote frustratie. Ik ben hier zeker van. Ze zullen onze fractie aan een zoveelste verkiezingsoverwinning helpen dankzij uw medewerking, namelijk een gebrek aan een degelijk en een ernstig beleid. Dit wordt vandaag opnieuw bewezen door de aanvullende regeringsverklaring, die wij zeker niet zullen steunen. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, daarnet ging het over het imago van Vlaanderen. Ik denk dat dit imago alleszins niet gediend is met parlementaire debatten die gaan over alles behalve wat op de agenda staat. Ik heb hier zeer eigenaardige uitspraken gehoord, op de eerste plaats over een bepaalde partij. Met mijn betoog wil ik trachten terug te keren naar datgene wat op de agenda van deze vergadering stond, namelijk de aanvullende regeringsverklaring.

Ik ben te jong om op veel ervaring te kunnen bogen. Maar tenzij meer ervaren collega's dit kunnen weerleggen, lijkt een tussentijds regeerakkoord of een tussentijdse toevoeging aan het regeerakkoord me niet zo alledaags. Nu is de aanleiding voor die tussentijdse regeringsverklaring uiteraard veeleer uitzonderlijk, als ik het Lambertakkoord zo mag bestempelen. Ik denk dat dit soort tussentijdse akkoorden in onze praktijk van legislatuurparlementen en -regeringen in de toekomst nog wel vaker zullen voorkomen. Het is ook een goede zaak om een en ander regelmatig te evalueren en bij te sturen. Het is ongetwijfeld even onvermijdelijk dat dit soort evaluaties en bijsturingen aanleiding zullen geven tot zenuwachtigheid binnen en buiten de coalitie en tot een opbod in en

Tobback

buiten de media. Dat dit de duidelijkheid voor de burger niet ten goede komt, is al evenzeer onvermijdelijk.

Maar, mijnheer de minister-president, ondanks die bedenkingen mag het eindresultaat dat vandaag voorligt worden gezien. Naar onze bescheiden mening bevat het meer dan genoeg positieve dingen voor de burger. Uiteindelijk is dat de kerntaak van deze en iedere regering. Vanuit diezelfde bescheidenheid wil ik dit betoog enten op het stramien van de verklaring van de minister-president. Op de eerste plaats wil ik dus aandacht besteden aan de financiële en budgettaire gevolgen van dit akkoord. Dat de minister-president daarmee begonnen is, is trouwens ongetwijfeld geen toeval : al maandenlang vormden de fameuze Lambermont-miljarden een soort heilige graal die we allen achterna liepen en waarop iedereen op alle mogelijke manieren de hand trachtte te leggen. De enen vroegen een belastingverlaging, de anderen bijkomende uitgaven, sommigen schuldafbouw. Er waren – uiteraard, zou ik bijna zeggen – veel meer wensen dan middelen. Dat lijkt me niet zo uitzonderlijk. Bij besparingsrondes zijn er meestal ook veel meer noden dan een aanbod om de gaten op te vullen.

In tegenstelling tot bij de zoektocht naar de heilige graal zijn we er wel in geslaagd te vinden wat we zochten, tot spijt van wie het benijdt. De SP heeft inderdaad, bij monde van minister Stevaert, reeds maanden geleden voorgesteld het kijk- en luistergeld af te schaffen. We kunnen dan ook niet anders dan bijzonder tevreden zijn, en beklemtonen dat dit vandaag ook werkelijk wordt gerealiseerd door dit akkoord. We zijn er bijzonder gelukkig mee omdat het afschaffen van het kijk- en luistergeld, net als de verlaging van de registratierechten, die trouwens ook deel uitmaakt van dit akkoord, een voorbeeld is van een verstandige belastingverlaging. Zoals de minister-president stelde : deze afschaffing geeft geld terug aan de mensen. Maar in tegenstelling tot een gewone verlaging van de personenbelasting geeft ze dat geld niet in de eerste plaats terug aan degenen die al hebben. Het geeft op een gelijke manier aan iedereen : ook aan hen die slechts weinig belastingen betalen, omdat hun inkomen te laag is of omdat ze buiten al die systemen vallen. Het is dus een sociale belastingverlaging. Het is ook een moderne belastingverlaging. Men schaft een oude en niet meer te verantwoorden belasting af, een belasting op iets dat al lang geen luxeproduct meer is, maar een elementaire

basisvoorziening die steeds meer functies vervult voor heel veel mensen.

Wanneer er middelen beschikbaar voor zijn, is de SP graag bereid om meer van die verstandige belastingverlagingen door te voeren. Ik benadruk echter die beschikbaarheid van de middelen. Belastingen verlagen met geld dat er niet is, en daarmee knagen aan middelen die nodig zijn voor het beleid, is voor ons geen optie. Dat is immers het soort van vergiftigd geschenk waarbij de burger eerst 1.000 frank cadeau krijgt en vervolgens 2.000 frank meer moet uitgeven omdat een aantal basisvoorzieningen niet meer worden aangeboden door de overheid. Belastinggeld moet ook teruggaan naar de mensen in de vorm van trams en bussen, goede leraars voor hun kinderen, rioleringen en andere broodnodige vormen van dienstverlening.

We juichen dan ook toe dat het akkoord uitdrukkelijk een verdeling naar voren schuift tussen belastingverlaging, schuldvermindering en beleidskredieten. Zeker mijn partij heeft immers ook in de voorbije legislaturen – collega's van de CVP – te veel saneringsinspanningen geleverd om de resultaten daarvan vandaag door een onverantwoord financieel beleid teloor te zien gaan. Het huidige voorstel is geen vorm van reaganomics, en zolang de SP in de coalitie zit, zal er ook geen sprake zijn van reaganomics in dit land. We laten geen vergiftigde geschenken na aan onze opvolgers of aan de Vlaamse bevolking. De uitgavennorm die door de Vlaamse regering naar voren wordt geschoven, zal daar garant voor staan.

Een tweede centraal punt in het akkoord wordt gevormd door de nieuwe bevoegdheden en de manier waarop die worden ingevuld. De meest concrete en uitgebreide daarvan is ongetwijfeld de bevoegdheid voor landbouw. Die werd de voorbije dagen dan ook al het meest besproken. Los van alle strategische overwegingen die de afgelopen dagen werden geuit, kunnen we niet om de eenvoudige vaststelling heen dat de overheveling van de 'restbevoegdheid' van landbouw naar het Vlaamse niveau een goede zaak is. Het sluit immers aan bij de visie van de homogene bevoegdheidspakketten, zoals die in tempore non suspecto nog door anderen werden bepleit. Voor het Vlaamse landbouwbeleid is dit een goede zaak.

Een bevoegdheid krijgen is echter één zaak ; ze uitoefenen is een andere. Het feit dat milieu en landbouw in deze regering in handen zijn en blijven van een en dezelfde minister, heeft de voorbije dagen aanleiding gegeven tot een aantal minder gelukkige uitlatingen. De meest verregaande was die om

Tobback

een zogenaamde schaduwminister van Landbouw te installeren, met op zijn kabinet een speciale cel die de werkelijke minister zou moeten controleren.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer Tobback, u bent uiteraard nog jong. Ik wil u echter de wijsheid van de vroegere socialistische voorman Camille Huysmans verkondigen. Onmiddellijk na de oorlog vormde hij een regering met enorm veel communisten. In het parlement waren er toen namelijk ook heel veel communisten verkozen. De heer Huysmans had toen dus een gauchistische regering, maar hij deed zijn best om het toch zo democratisch mogelijk te houden. De communisten eisten toen 5 ministerportefeuilles, waaronder landbouw. De heer Huysmans heeft op dat laatste punt echter niet willen toegeven. Hij weigerde om de landbouw aan communisten of aan gauchisten te geven. Hij wist dat dit het einde van de landbouw in Vlaanderen en in België zou betekenen. De regering die u nu looft, geeft de landbouw echter wel in handen van een gauchistisch minister. (*Gelach*)

De regering weet trouwens dat ze te ver gaat. Ze benoemt immers twee waakhonden die de minister moeten bewaken. Deze regering zal eindigen zoals Kerenski, de laatste sociaal-democraat in Rusland voor de communisten aan de macht kwamen. Zijn lot staat ook deze regering te wachten. U geeft zoveel macht aan extreem-links – in de huidige vorm van de groene huichelarij – dat dit ongetwijfeld de landbouw zal vernietigen. De kans is groot dat binnen enkele maanden Vlaamse tractoren hier in Brussel de walging en de miserie van de Vlaamse boer op manifeeste wijze zullen uitdrukken. De heer Huysmans heeft in al zijn wijsheid begrepen dat de landbouw niet in handen mag worden gegeven van heren die dromen van sovchozen en kolchozen.

De heer Bruno Tobback : Collega's, ik kan me voorstellen dat de heer Huysmans zich nu omdraait in zijn graf. Minister Dua daarentegen zal ongetwijfeld bijzonder gelukkig zijn door deze collega gauchistisch genoemd te worden. Ik zou het eerlijk gezegd ook niet erg vinden.

Weer ernstig nu ; ik had het over de fameuze schaduwminister van Landbouw. Mijnheer Denys, voor zover dat nodig is, wil ik er de betrokken collega's en ministers op wijzen dat het controleren van ministers een taak is van het parlement, en niet van rivaliserende cellen in andere ministeriële kabinetten. De SP is in elk geval niet bereid onderlinge po-

litieke stalking van de ministers van deze regering toe te laten. We zullen samen met u ons werk doen. Daarvoor zijn we hier, en meer is er niet nodig.

De vrees voor te veel milieuoverwegingen in het landbouwbeleid is trouwens in essentie onterecht en kortzichtig. Landbouw is inderdaad een economische activiteit, die voor de beoefenaars ervan leefbaar en rendabel moet zijn. In een dichtbevolkte regio als Vlaanderen is het echter niet mogelijk en niet verantwoord dat één economische sector, die ongeveer twee derden van het grondgebied beheert, geen rekening moet houden met de rest van de bevolking, zeker niet als die bevolking ook nog eens wordt opgezadeld met de factuur van de veroorzaakte milieuvervuiling.

Een landbouw met toekomst in Vlaanderen zal noodgedwongen ecologischer en duurzamer moeten zijn dan vandaag. Het zou voor alle betrokkenen, ook de landbouwers, beter zijn als dat kon gebeuren in een constructieve dialoog, en niet door de loopgravenoorlog die sommigen blijkbaar willen voeren.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Tobback, ik kan uw laatste woorden alleen maar beamen, maar laat het duidelijk zijn dat juist dezelfde woorden een maand geleden door de heer Denys werden uitgesproken in een themadebat.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik wens hier nu niet op in te gaan. Ik zal op het einde van het debat mijn mening zeggen.

De heer Bruno Tobback : Collega's, ik vrees overigens eerder het tegenovergestelde. Door de combinatie met het nu wel zeer omvangrijk geworden departement Landbouw zou het milieubeleid onder overbelasting kunnen lijden. Ik heb al vaker tijdens begrotingsbesprekingen de minister van Milieu in bescherming moeten nemen tegen haar collega van Landbouw.

Mevrouw Dua, ik wil dat bij deze nogmaals doen. Ook in het departement Milieu staan immers cruciale dossiers op de agenda. Tot op vandaag wachten we op concrete beslissingen over die dossiers, waaronder het integraal waterbeleid, het Aquafin-dossier, de milieueffingen, de afvalverwerking, de afbakening van het VEN, enzovoort. Het parle-

Tobback

ment zal er nauwgezet op toezien dat dit geen ‘ondergeschoven kindjes’ worden.

Een bevoegdheid die niet verandert van beleidsniveau maar wel van minister, is die van Huisvesting. De afgelopen dagen is, zonder dat wij daar ooit aanleiding toe hebben gegeven, gesuggereerd dat de SP op dit departement zou azen. Het klopt dat een goed huisvestingsbeleid voor ons een belangrijk actiepunt is. Precies daarom echter vond en vind ik het niet gezond dat dit departement nu al voor de vierde keer in twee jaar aan een nieuwe minister wordt toevertrouwd, en dit op een cruciaal moment.

Spijtig genoeg kan men in het leven niet alles hebben, zeker niet in een onderhandeling. Dus is die minister er nu. We staan er echter op dat die transfer geen vertraging veroorzaakt in het beleid, noch in de realisatie van de aangekondigde nieuwe woningen, noch in de noodzakelijke vernieuwing van de structuren van de huisvestingssector. Heel wat sociaal en economisch zwakkeren zijn immers voor een goede huisvesting op deze sector aangewezen. In geen geval mogen zij het slachtoffer worden van deze nieuwe ministeriële stoelendans.

Het derde luik waarop de minister-president in zijn toespraak de nadruk heeft gelegd, betreft de overgehevelde bevoegdheden die betrekking hebben op het bestuurlijk beleid. In dit verband laat het nieuwe regeerakkoord een aantal vragen onbeantwoord, onder meer betreffende de concrete besluiten van het kerntakendebat en de precieze modaliteiten van het principieel akkoord inzake de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester.

Ik zou hier zelfs durven zeggen dat de eerste concrete verwezenlijking van het bestuurlijk beleid erin bestaat dat Vlaanderen vandaag een tiende minister krijgt. Hoewel ik hier in eerste instantie mijn twijfels bij had, wil ik dit positief inschatten. De tiende minister heeft er alleszins voor gezorgd dat we de hiërarchie op het visuele vlak hebben hersteld. We hebben duidelijk gemaakt dat de leden van het Vlaams Parlement boven de ministers van de Vlaamse regering staan. In tegenstelling tot de excellenties hebben we namelijk nog altijd armleuning aan onze stoelen. Hoewel we hierbij onze bedenkingen kunnen hebben, is dit een ontwikkeling die we enkel kunnen toejuichen.

Ik wil nog even dieper ingaan op de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester. Indien die rechtstreekse verkiezing kan bijdragen tot een duidelijk-

kere en efficiëntere democratische vertegenwoordiging op het gemeentelijk vlak, zijn we hiervoor te vinden.

Minister-president Patrick Dewael : Ik wil hier toch even opmerken dat ik onze armleuning niet zo belangrijk vindt zolang men maar niet de poten van onze stoelen doorzaagt. (*Gelach*)

De heer Bruno Tobback : Mijnheer de minister-president, wanneer er over een elfde minister wordt gesproken, kunnen we hierover eens nadenken. Voorlopig laten we alle stoelpoten waar ze staan. (*Rumoer*)

Indien ze op het gemeentelijke vlak een betere democratische vertegenwoordiging waarborgt, is de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester in onze ogen een goede zaak. De discussie mag evenwel niet tot dit punt worden beperkt. De rechtstreekse verkiezing van de burgemeester en de invoering op het gemeentelijk niveau van het systeem-D'Hondt – wat voor sommige mensen een pijnlijke zaak schijnt te zijn – vormen immers niet het alfa en het omega van de gemeentelijke democratie. Deze maatregelen roepen ook enkele nieuwe vragen op.

Mijn fractie vraagt zich af of een rechtstreeks verkozen burgemeester niet moet worden onderworpen aan de regel dat hij of zij maximaal twee ambtstermijnen mag bekleden. Wat ons betreft, moet de rechtstreeks verkozen burgemeester duidelijke bevoegdheden en de nodige armslag krijgen. Indien we op die manier de stap zetten naar een soort presidentieel regime op gemeentelijk niveau, dan moeten we eerst de voor- en de nadelen van een dergelijk regime afwegen.

We mogen niet vervallen in een soort gemeentelijke monarchie, hoezeer de erfelijkheid hiervan me persoonlijk ook zou aanspreken. (*Gelach*)

De heer Eric Van Rompuy : Ik zou even een vraagje willen stellen. Ik heb gelezen dat minister Stevaert hier nu ook voor te vinden is. Het kost tenslotte niets. Klopt dit ?

Minister Steve Stevaert : Het kost niets en het maakt de mensen gelukkiger. (*Gelach*)

De heer Eric Van Rompuy : Het voorstel is me nog steeds niet duidelijk. Indien deze wet van kracht wordt, gaat die regel van twee ambtstermijnen dan pas in vanaf 2006 ? Kan iemand die al twee keer burgemeester is geweest dan nog meedoen ? (*Rumoer*)

Van Rompuy

Ik herinner me dat Agalev vroeger ook een rotatiesysteem had. Minister Vogels was er ook aan onderworpen. Dit systeem bleek steeds opnieuw pas de volgende keer in te gaan. Dit betekent dat minister Vogels op die manier 25 jaar in een van onze parlementen zal blijven zitten. Wanneer zal die beperking van twee ambtstermijnen ingaan? Gezien mijn situatie in Zaventem, ben ik zeer geïnteresseerd. *(Gelach)*

Wanneer gaat dit precies in? Heb ik nog een kans?

De heer Bruno Tobback : Mijnheer Van Rompuy, u moet wel opletten. U hebt het al gehad over het verlies van 200 burgemeesters. Gezien het aantal legislaturen dat sommigen daar al zitten, zou het verder bewandelen van deze piste uw partij ook de helft van haar burgemeesters kunnen kosten.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Tobback, is dat de reden waarom u die regel wilt invoeren? *(Gelach)*

Misschien is dit een scenario om een aantal CVP-burgemeesters rustig te elimineren.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer Van Rompuy, dit is uw eigen voorstel.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Tobback, ik vraag me gewoon af wanneer deze regel van kracht zou worden.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer Van Rompuy, ik wil de CVP tegemoetkomen. Ik ben bereid om die regel pas later te laten ingaan. *(Gelach)*

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de minister, u had al lang burgemeester kunnen zijn. U hebt de kiezer gezegd dat u na de afschaffing van het Kijken Luistergeld zou terugkeren naar Hasselt. Dit betekent dat u hier in januari 2002 vertrekt. Klopt dit? Ik denk dat u hier nog jaren zult zitten. *(Rumoer)*

De heer Bruno Tobback : Ik zeg hier klaar en duidelijk dat er ons inziens bij de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester een beperking hoort in het aantal ambtstermijnen dat men kan bekleden, net zoals bij de invoering van het systeem-D'Hondt op het gemeentelijk niveau voor ons een kiesdrempel op dat niveau hoort. Dit is voor ons een vereiste met het oog op een correcte vertegenwoordiging en een bestuurbare gemeente.

Een democratisch systeem kan maar gedijen indien het kan bogen op een grote mate van legitimiteit. Die legitimiteit verdraagt niet dat men om de haverklap wijzigingen aanbrengt aan de manier waarop mensen hun vertegenwoordigers aanduiden. Het moet dus in één keer goed zijn en wij zullen die discussie dan ook ten gronde voeren.

Het voorliggende akkoord is een nieuwe stap in het bestaan van deze regering en in de uitvoering van haar project. Het maakt een aantal ondubbelzinnige keuzes die wij als SP willen ondersteunen en het opent perspectieven voor een debat dat wij graag willen voeren. Het is dus inderdaad geen eindpunt, hoe graag sommigen dat ook zouden willen. Naarmate de lijst met gerealiseerde beloften langer wordt, hebben diezelfde criticasters het steeds moeilijker om punten te vinden die nog niet gerealiseerd werden. Dit bewijst nogmaals dat we met deze regering op de goede weg zijn, en de SP wil die weg graag nog een heel eind verder bewandelen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren van de regering, collega's, sta me toe me eerst te richten tot de heer Van Rompuy.

Mijnheer Van Rompuy, tot spijt van wie het benijdt zijn de Lambermontakkoorden goedgekeurd. De nieuwe bevoegdheden zijn een feit. Meer dan een jaar hebt u dit parlement gestalkt met opmerkingen dat er nooit iets in huis zou komen van Lambermont, van deze staats hervorming en van deze overdracht van fiscaliteit van middelen.

Ik ben blij dat u toen ongelijk had, maar ik maak me wel wat zorgen over de abdicatie die u vandaag gedaan hebt als oppositiepartij. U hebt daarnet immers geweigerd om keuzes te maken. U hebt wel een lange opsomming gegeven van allerlei dingen die belangrijk waren en die ook door deze regering werden geformuleerd, maar u hebt geweigerd te zeggen wat deze regering niet had mogen doen of niet mag uitvoeren. U abdiceert dus als oppositie en dat verontrust mij.

Drie weken geleden, bij de bespreking van de begrotingscontrole, heb ik namens mijn fractie gevraagd om een addendum bij het regeerakkoord. Er zijn immers niet alleen de nieuwe bevoegdheden van Lambermont, maar ook de bijkomende middelen. Vandaag ligt dit addendum voor.

Sannen

Ik beëindigde mijn interventie van toen met de volgende uitspraak van de minister-president : 'Ik ben iemand die rekening houdt met alle analyses om daar een beleid uit te halen.' Het voorliggende addendum is daar een voorbeeld van. Het gaat hier niet om nieuw regeerakkoord, maar om een aanvulling. Toch drukken de meerderheidspartijen en de onderhandelaars van de akkoorden hun vertrouwen in het twee jaar geleden opgestarte project nogmaals expliciet uit.

Ik wil graag een greep doen uit de voorliggende tekst om het belang ervan voor onze fractie te beklemtonen. Wat de mogelijkheden voor een beter en nieuw bestuurlijk beleid betreft, denk ik niet alleen aan de belofte om de kerntaken beter af te bakken, maar ook aan de kans die ons wordt geboden om de lokale democratie te versterken. Dit laatste niet alleen door de rechtstreekse verkiezing van de burgemeesters, maar ook door het bevestigen van de cumulregeling, het mogelijk maken van een constructieve motie van wantrouwen ten opzichte van het schepencollege, het verbeteren van de ondersteuning en van de faciliteiten van de gemeenteraadsleden en het ter beschikking stellen van voldoende financiële middelen voor de gemeenten.

Door het versterken van de lokale democratie kunnen we de burger meer betrekken bij het maatschappelijk gebeuren. Op die manier hebben we een instrument tegen de verzuring in onze samenleving. De minister-president zei vorige zondag : 'Een goed bestuur is de voorwaarde om extreemrechts te bestrijden.' Via de nieuwe mogelijkheden op bestuurlijk vlak kunnen we hier een bijdrage toe leveren.

Gisteren stelde de minister-president terecht dat de overheveling van de landbouwbevoegdheden naar de gewesten moet resulteren in een rechtszekere, duurzame landbouw in Vlaanderen. Het geeft ons niet alleen de mogelijkheid om de administratie te vereenvoudigen, de omschakeling naar duurzame landbouw kan nu ook beter wetenschappelijk en bedrijfsgericht worden ondersteund. Dat zal automatisch leiden tot ecologisch, economisch en sociaal duurzame bedrijfssystemen. Dit zijn trouwens doelstellingen die het Europees landbouwbeleid zelf heeft vastgelegd op de recente Europese top in Göteborg in juni 2001.

We vinden het belangrijk dat minister Dua haar Europese verantwoordelijkheden actief zal opnemen. Duurzame landbouw veronderstelt ook een

continuïteit in de omschakeling naar meer milieuvriendelijke landbouw, het ondersteunen van zelfstandige en grondgebonden landbouw en het doorvoeren van een echt plattelandsbeleid.

Naast de afschaffing van het asociaal en achterhaald kijk- en luistergeld wordt ook werk gemaakt van de vermindering van de registratierechten, niet alleen voor de gewone woningen, maar ook voor de woningen met een klein beschrijf. In mijn betoog van vorig jaar ter gelegenheid van de begroting stelde ik dat het wenselijk zou zijn om de registratierechten, die de hoogste zijn van de ons omringende landen, te verminderen. Op dit moment wonen dikwijls de verkeerde mensen in de verkeerde huizen op de verkeerde plaatsen.

Het vooruitzicht van een nieuwe eenvormige verkeersbelasting, dat een instrument kan zijn om de autokosten te variabiliseren, is voor onze fractie belangrijk. Vaste kosten naar omlaag, en betalen volgens gebruik en/of vervuiling is het uitgangspunt. We koppelen de verkeersbelasting niet langer aan het vermogen van de auto, maar aan de uitlaat. Schonere motoren en minder belasting is een betere invulling. Minder vervuilen betekent minder betalen. We kunnen de verkeersbelasting nu op die manier moduleren.

Ik vestig ook nog uw aandacht op de vrijstelling van de successierechten voor bossen met een duurzaam beheer en de gelijkenschakeling van de successierechten voor stiefkinderen en zorgkinderen met die voor natuurlijke kinderen. Dit beantwoordt aan de werkelijkheid van de nieuwe gezinssamenstellingen waarmee we in onze samenleving worden geconfronteerd. De mogelijkheid om de onroerende voorheffing te verminderen in het kader van een stedenbeleid is ook interessant.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer Sannen, ik heb u en de andere partijen gesuggereerd om het voorstel om successierechten voor stiefkinderen en zorgkinderen gelijk te schakelen met die voor natuurlijke kinderen mee te ondertekenen. De tekst van dit voorstel was vorige week klaar. Wil dat zeggen dat u en de regeringspartijen daartoe bereid zijn ?

De heer Ludo Sannen : We willen met alle democratische partners in het parlement zoeken naar een regeling die we allemaal kunnen steunen om deze ongelijkheid in successierechten ongedaan te maken. Ik heb u gisteren gezegd dat we dat nog bestuderen en ik wil de andere democratische fracties

Sannen

uitnodigen om na te gaan of we samen tot een voorstel kunnen komen.

Ik vestig uw aandacht ook op de bijkomende belastingverlaging en op de mogelijkheid om de onroerende voorheffing te verminderen in het licht van een echt stedenbeleid. Dit is van belang omdat we bepaalde buurten opnieuw tot leven willen wekken en weer attractief willen maken. Wonen in de stad kan hierdoor een prioriteit vormen.

Onze fractie beseft ten volle dat de belastingverlaging en de vermindering van de onroerende voorheffing enkel kunnen als we de budgettaire consequenties voldoende onder ogen zien en we onszelf een strikte begrotingsnorm opleggen. Het is goed dat deze regering bij de opmaak van een nieuwe begroting gebruik wil maken van een vast te leggen maximaal groeipercentage voor de uitgaven. Op die manier gaan we ook in op de vraag van de SERV. Binnen de groeinorm, maar ook rekening houdend met de evenwichten die bij het begin van deze legislatuur werden vastgelegd, zal de begroting worden opgemaakt.

De minister-president onderkent de noodzaak aan bijkomende investeringen in de milieusector zoals voor het integraal waterbeheer, de bodemsanering en een doorgedreven aankoop van bos- en natuurgebieden. Deze regering beseft ook dat het niet met iedereen in Vlaanderen goed gaat. Daarom stelt ze voor om het verbeteren van de situatie van een aantal hulpbehoevenden op te nemen als een beleidsprioriteit. Concreet wordt verwezen naar de wachtlijst van 4.000 zorgbehoevende personen met een handicap en naar het opzetten van hulpverlening voor jongeren met problemen. Mijn boodschap van drie weken geleden lijkt te zijn aangekomen.

De voorzitter : Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, het zal de heer Sannen niet verbazen dat ik bijzonder geïnteresseerd ben in dat ene zintje over de 4.000 plaatsen.

Mijnheer Sannen, in uw inleiding zei u ontgoocheld te zijn omdat sommigen geen keuzes kunnen maken. Ik vraag me af of werd becijferd hoeveel geld 4.000 bijkomende plaatsen zal kosten. Ik weet ook niet of werd nagegaan hoe 4.000 bijkomende plaatsen zullen worden gecreëerd. En ik weet

evenmin hoe de 4.000 personen zullen worden gerekruteerd. Werden deze zaken nagegaan of blijft het bij een vage belofte ?

Ik zou ook willen vernemen wat volgens u de kostprijs is van de 4.000 bijkomende plaatsen per jaar. In de krant las ik dat de 4.000 bijkomende plaatsen volgens minister Vogels 9 miljard frank zouden kosten. Gaat het over 9 miljard frank voor de volgende drie jaar of per jaar ? De hele tijd worden bedragen genoemd : 270 miljard frank, 9 miljard frank, 3 miljard frank. Er wordt echter nooit verduidelijkt of het over bedragen gaat voor drie jaar of voor één jaar. Keuzes kunnen pas worden gemaakt als men weet welke kosten ze tot gevolg hebben.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw Demeester, ik wil u graag even verder helpen. U kent de sector ongetwijfeld heel goed. In de commissie voor Welzijn hebben we het er trouwens al dikwijls over gehad. We verrichten geen nattevingerwerk. We hebben werk gemaakt van de wachtlijstwerking in de provincies.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Ik wil nu graag de kostprijs kennen.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw Demeester, op dit moment staan er 4.000 mensen op de wachtlijst, waarvan 1.350 met urgentiecode 1. U weet even goed als ik dat de kostprijs afhankelijk is van het soort opvang. Opvang in een nursing is veel duurder dan een opname in een dagcentrum.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Maar waarin wordt dan voorzien ?

Minister Mieke Vogels : Mevrouw Demeester, wees niet zo ongeduldig. Uit onze eerste berekeningen hebben we afgeleid dat we de volgende jaren 1,5 miljard frank nodig zullen hebben om alle wachtplaatsen weg te werken. Op legislatuurbasis komt dit gecumuleerd uit op 9 miljard frank. Dat is het ideale scenario.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Met dat geld kunnen geen 4.000 plaatsen worden gecreëerd.

Minister Mieke Vogels : Misschien is dit het grote verschil met de vorige regering : het is onze bedoeling om aan de ene kant zorgverbredend te werken, maar om aan de andere kant ook werk te maken van zorgvernieuwing.

Vogels

Er zijn meer plaatsen in voorzieningen nodig. Dat betekent echter niet dat er geen oplossingen kunnen worden gevonden die minder duur zijn en meer emanciperend werken voor personen met een handicap. Het is een hele evolutie. We moeten het beleid inzake personen met een handicap herdenken en dat combineren met het wegwerken van de wachtlijsten.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : We weten niet welke keuze de Agalev-fractie heeft gemaakt. We vragen concreet wat de regering wil, maar krijgen nooit een antwoord.

Minister Mieke Vogels : Ik heb u net geantwoord.

De heer Ludo Sannen : Een cijfermatig antwoord is de taak van de uitvoerende macht. Drie weken geleden hebben we duidelijk gesteld dat deze regering werk moest maken van het wegwerken van de wachtlijst van personen met een handicap. De minister-president heeft gisteren verklaard dat te zullen doen. De boodschap is dus aangekomen.

Ik ben het met u eens, mevrouw Demeester, dat de opmaak van de volgende begroting erg belangrijk zal zijn. Daar zal de regering de daad bij het woord moeten voegen. Onze fractie zal in elk geval de komende Septembeerklaring en de daaraan verbonden begroting 2002 vanuit dit perspectief beoordelen : er moet een evenwicht zijn tussen lastenverlaging en het formuleren van een antwoord op bestaande noden en vragen.

De voorzitter : Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, mijn excuses omdat ik zo doorga met mijn vragen. De minister-president heeft gisteren in een kort zinnetje verklaard dat de wachtlijst van 4.000 personen met een handicap moet worden weggewerkt. Dat kan echter niet op drie jaar tijd met 9 miljard frank. Minister Vogels zegt nu dat het gaat om 1.351 prioritaire plaatsen. Gaat het nu om 4.000 of om 1.351 plaatsen ? Het is belangrijk om dat aan de bevolking duidelijk te maken.

De heer Ludo Sannen : Mevrouw Demeester, op het einde van deze zittingsperiode zult u kunnen beoordelen of we erin geslaagd zijn die wachtlijst weg te werken of niet.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Als het om 4.000 plaatsen gaat, komt u er niet met de bedragen waarin nu is voorzien.

De heer Ludo Sannen : Bij de vorige begrotingscontrole stelde onze fractie dat een beleid op een aantal krachtlijnen moest zijn gebaseerd. Ten eerste is er het verminderen van de belasting van het individu en de samenleving. Ten tweede, het verhogen van de kwaliteit van het leven en het sparen voor onze kinderen en kleinkinderen. Ten derde, de invulling van een daadwerkelijk geïntegreerd beleid. Dit addendum beantwoordt aan deze krachtlijnen.

Net zoals de vertegenwoordigers van de regeringspartijen tijdens de onderhandelingen over dit addendum zeer duidelijk hun geloof hebben bevestigd in de beleidsvisie die de meerderheid van dit Vlaams Parlement bindt, wil ook onze fractie dit vertrouwen bevestigen door deze aanvulling bij het regeerakkoord goed te keuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de heer Tobback begon met te zeggen dat het niet tot de geplogenheden behoort om een aanvullende regeringsverklaring af te leggen. Als dat toch gebeurt, is het dikwijls een bewijs van problemen in de meerderheid. Dat is deze keer echter niet het geval. De aanvullende verklaring is eigenlijk een gevolg van de toekenning van nieuwe bevoegdheden aan deze regering en van het beschikbaar zijn van nieuwe middelen. Iedereen heeft dat samen met de regering kunnen vaststellen. Een aanvullende regeringsverklaring was daarom zeker nodig. Het parlement kan nu immers mee debatteren over wat er met de nieuwe bevoegdheden en de nieuwe middelen zal gebeuren.

Ik zal het eerst hebben over de nieuwe bevoegdheden en vervolgens over de nieuwe middelen. Daarna zal ik nog acht redenen geven die verklaren waarom de VU&ID-fractie vindt dat we achter de aanvullende regeringsverklaring moeten blijven staan.

Het is charmant dat men bij het uitbreiden van de bevoegdheden een minister op een ander niveau weghaalt. Men haalt een federale minister weg en men neemt hem op in de Vlaamse regering. Dat strookt met onze intentie om niet meer mensen te hebben dan er nodig zijn. Dat is een trend die al

Van Vaerenbergh

sinds 15 jaar in Vlaanderen aanwezig is. De oplossing toont aan dat er goed werk is geleverd.

Ik moet toch iets over de landbouw en vooral over de zeevisserij zeggen. Mijn fractie is zeer blij dat de zeevisserij eindelijk een Vlaamse bevoegdheid wordt. Daar is in dit debat nog niet veel over gezegd. De zeevisserij is nochtans zeer belangrijk voor ons. Ik hecht veel belang aan een Vlaamse zeevisserij en mijn fractie ook.

Wij zijn tevens zeer gelukkig met de vaststelling dat we het intern zelfbestuur van Vlaanderen zelf kunnen vormgeven. Ik zal daarover straks nog meer zeggen.

De minister van Binnenlandse Aangelegenheden moet volgens mij ook zeer gelukkig zijn. We hebben immers in 1993 samen een voorstel ondertekend in de Kamer en in de Senaat om de burgemeester op een of andere manier rechtstreeks te laten verkiezen en om er voor te zorgen dat de voorzitter van de gemeenteraad geen lid van het college is. Ik heb een artikel uit De Standaard van 22 december 1993 bij. Daarin staat dat de fractie dat heeft voorgesteld in de context van de nieuwe politieke cultuur. Ik ben dus zeer gelukkig.

Wij zullen de zelfstandigheid waarover ik zojuist sprak, ook in het buitenlands beleid kunnen implementeren. Mijn fractie heeft dan ook hoge verwachtingen. We hebben nog niet zo lang geleden de minister-president ondervraagd en we benadrukten toen hoe we Europa dichter bij de Vlamingen kunnen brengen. Wij wezen toen eveneens op de uitdagingen die in de verklaring van Laken moeten staan omdat wij een performante regio willen zijn met de bevoegdheden en de middelen die dat in een Europese context mogelijk maken. Ik ben dus nog maar eens gelukkig met de huidige oplossing.

De voorbije maanden hebben we niet meegedaan aan het opbod. Sommigen zullen wel zeggen dat dit komt door de interne problemen. Er was een opbod over de uitbreiding van de bevoegdheid en over de herschikking. Iedereen is nu tevreden dat alles op zijn pootjes is terechtgekomen.

Wij hebben wel onze bijdrage geleverd, maar eens te meer op een elegante manier. Nog geen 14 dagen geleden heeft de heer Van Dijk een actuele vraag gesteld over de 4.000 personen met een handicap. De minister heeft toen geantwoord dat men

moest nagaan wat men eraan kon doen. Vandaag heeft men een aanzet tot oplossing gegeven.

Een maand geleden heeft de heer Dirk De Cock de minister van Binnenlandse Aangelegenheden ondervraagd over de gemeenten. Een federale belastingverlaging houdt in dat de gemeenten minder opcentiemen krijgen. Men weet dat ze in de toekomst worden geconfronteerd met een aantal uitdagingen. Ik verwijs hierbij naar het wegvallen van inkomsten uit de energiesector. De minister heeft hierop uitgebreid geantwoord. In de regeringsverklaring staat duidelijk en prominent dat er een significant groeipad wordt verzekerd voor het Gemeentefonds.

Bovendien zal men alle fondsen samenbrengen. Dit biedt aan de lokale besturen de mogelijkheid performante antwoorden te geven op de vragen van de burgers van de gemeenten.

Ik heb ook nog een aantal suggesties. Ik heb met zeer veel belangstelling geluisterd. Er zou een maximaal groeipercentage voor uitgaven worden vastgelegd. Dat is een prachtig initiatief. Als er een overschot is, en we weten dat we het jaar na jaar beter doen, dan zal men een derde ervan vastleggen in een 'zorgfonds'. De minister van Jeugd heeft het over een 'jeugdfonds'. Men moet de toekomst van de jongeren veiligstellen. Een derde zal men aanwenden voor eenmalige, duurzame investeringen en een derde zal worden gereserveerd voor lastenverlaging.

Wat dit laatste punt betreft, heb ik een voorstel. De heer Vandebroek heeft een paar maanden geleden een voorstel ingediend om aanvullende, Vlaamse gezinstoelagen toe te kennen. De Raad van State heeft hierover een negatief advies gegeven.

Langs deze weg kunnen we dit toch doorvoeren. Gisteren heeft men een debat gevoerd over het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XIII. Alle fracties hebben het woord gevoerd. Iedereen sprak de wens uit het gratis onderwijs te realiseren. Als men dan toch een lastenverlaging doorvoert, dan kunnen we dit selectief doen door een bijdrage te leveren ten voordele van de mensen met schoolgaande kinderen.

We zeggen allemaal dat er te weinig kinderen zijn. We kunnen nu selectief maatregelen treffen om zo een aanvullende Vlaamse gezinsbijslag toe te kennen, die vooral ten goede komt aan gezinnen met kinderen.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Van Vaerenbergh, u spreekt hier in naam van de VU&ID-fractie. In het regeerakkoord staat dat de kinderbijslag en de gezondheidszorgen ook moeten worden overgeheveld naar de gemeenschappen.

Is dit voor u een breekpunt ? Het gaat om een essentieel punt van het regeerakkoord. Moet dit onderdeel nog tijdens deze legislatuur worden gerealiseerd ? Of geeft de VU dit punt op ? De minister-president heeft daarover gisteren niets meer gezegd. Enkele maanden geleden zei hij echter nog dat het communautair klimaat zo goed was dat hij dit punt zou kunnen realiseren. Beschouwt u dit als een breekpunt ?

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer Van Rompuy, zoals u weet, werden in het Vlaams Parlement vijf resoluties goedgekeurd, sommige door alle partijen, andere slechts door een deel van hen. Daarbij bestaat er een regeringsverklaring, en heeft de minister-president verklaard dat die wat dit punt betreft voor hem de bijbel is. We hebben nu een etappe achter de rug, maar het is niet uitgesloten dat er nog meer volgen. We blijven achter deze eis staan, samen met alle Vlaamse partijen die de meerderheid steunen.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Van Vaerenbergh, de vraag was of de Volksunie dit als een breekpunt beschouwt of niet.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer Van Rompuy, ik antwoord. Minister-president Dewael heeft zich er meermaals toe verbonden om te ijveren voor de realisatie van deze eis.

De heer Eric Van Rompuy : Minister Anciaux, minister Van Grembergen, zult u beiden van de overheveling van de kinderbijslag en de gezondheidszorg, een essentieel onderdeel van het regeerakkoord, een breekpunt maken ? Moet dit volgens u voor het einde van deze legislatuur worden geregeld ? Zult u hiervoor vechten ? De minister-president heeft er gisteren alvast niets meer over gezegd. Zult u ervoor gaan ? Kunnen we in de volgende weken een initiatief op dit vlak verwachten ? Durft de Volksunie hiervan een breekpunt te maken ? Zult u beiden de regering verlaten als hier niets van terecht komt ? (*Rumoer*)

We weten maar al te goed dat u nooit de Vlaamse regering zult verlaten. Minister Van Grembergen, minister Anciaux, mijnheer Van Vaerenbergh, dit

onderdeel van het regeerakkoord zal niet worden uitgevoerd. Het onderwerp is niet belangrijk genoeg, slechts drie percent van de kiezers ligt ervan wakker. De laatste strohalm waaraan ik mij vasthield, is verdwenen. Wij zijn de enige fractie geworden die nog opkomt voor een verdere staatshervorming. (*Rumoer*)

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer Van Rompuy, een regeringsverklaring verwoordt het maximum dat men wil bereiken. U bent een goed katholiek en leest ongetwijfeld de bijbel. U weet dat er allerlei deugden en kwaliteiten in worden beschreven waarnaar men moet streven. Slaagt u erin om al die doelen te bereiken en uw beloftes uit het verleden gestand te doen ? Hoewel u er niet altijd in slaagt om uw doel te bereiken, blijft u eraan streven. Zo is het ook met de regeringsverklaring. Net zoals de andere meerderheidspartijen blijven we erachter staan.

Er zijn acht redenen waarom we de aanvullende regeringsverklaring zullen goedkeuren. De eerste reden is de nieuwe autonoom-Vlaamse fiscaliteit. De maatregelen zijn bekend : het kijk- en luistergeld wordt afgeschaft, de onroerende voorheffing, de successie- en registratierechten worden verlaagd, en andere belastingen worden verrijnd, onder meer de belasting op leegstand, de verkeersbelasting en de belasting op de inverkeersstelling.

Ten tweede blijkt uit de regeringsverklaring zeer duidelijk dat er nog meer zal worden geïnvesteerd in leefmilieu, welzijn en het patrimonium. Ik denk daarbij aan steunmaatregelen voor de 4.000 personen met een zware handicap en de behoeftigen.

Verder vinden we het bijzonder belangrijk dat er werk wordt gemaakt van meer lokale democratie. Ik vermeldde daarstraks dat we in 1993 al voorstellen over deze kwestie hebben ingediend in de Kamer en de Senaat. De rechtstreekse verkiezing van de burgemeester is niet niks. Wat vaak over het hoofd wordt gezien, is dat er in de regeringsverklaring ook wordt aangekondigd dat er een cumulregeling komt. Binnen afzienbare tijd zullen we daar dus over beschikken. Andere vernieuwingen zijn de constructieve motie van wantrouwen en de ondersteuning van de fracties. Ten slotte is ook de invoering van het stelsel-D'Hondt zeer belangrijk. In sommige gemeenten zijn sinds jaar en dag potentaten aan de macht die 42 percent van de stemmen hebben gekregen en op een absolute meerderheid kunnen rekenen. Vijftig jaar lang kon men er niets tegen doen. Dat is toch niet democratisch ? Is het normaal dat men met 42 percent van de stemmen 50 percent van de mandaten en 100 percent van de

Van Vaerenbergh

macht binnenhaalt, en dat de vertegenwoordigers van 58 percent van de kiezers niets te zeggen hebben ? Vandaag wil men daaraan verhelpen.

In het kader van de verdeling van de bevoegdheden zijn we van mening dat het misschien best zou zijn dat het college uit de gemeenteraad treedt, en dat de voorzitter van de gemeenteraad onafhankelijk van het college de leiding waarneemt. We hebben dat in 1993 al in een voorstel gegoten. We geraken nu verlost van toestanden waarbij coalitiepartners die een tegennatuurlijk akkoord hebben afgesloten, zes jaar met mekaar opgescheept zitten, en waarbij de meerderheid in de gemeenteraad niet dezelfde is als deze in het college. De voorgestelde wijzigingen getuigen van wijsheid en democratisch inzicht. Verder is er ook de toezegging dat er één groot gemeentefonds tot stand komt. Dat fonds zal betekenisvol aangroeien. Dat is belangrijk, bovendien is het ook een eis van de gemeenten zelf.

De vierde reden waarom wij ons akkoord geven, is dat de regering zal blijven investeren in gemeenschapsvorming, aldus de regeringsverklaring. Men wil de lokale democratie versterken, maar ook iets doen aan wat de mensen echt raakt. Mensen willen zich verplaatsen zonder daarvoor urenlang in de files te moeten staan. Mensen willen dat het patrimonium wordt bewaard, en dat er wordt gezorgd voor de noodlijdenden.

Ik ben nog het meest aangetrokken tot de hulpverlening voor jongeren met problemen. Dat is dé maatregel om de verzuring te bestrijden. Probleemjongeren moeten goed worden opgevangen. Er moet een alternatief komen voor zware repressieve maatregelen. Zo kunnen we de samenleving duurzaam beschermen. De gelden van de Nationale Loterij zullen volgens de decretale regelgeving worden uitgegeven. Dat is belangrijk.

Ten vijfde, wordt er toegezegd om te blijven investeren in internationale solidariteit. Ten zesde worden de Brusselaars niet in de steek gelaten. De opbrengst van het kijk- en luistergeld in Brussel wordt in een Brusselfonds gestopt. De niet-opgebruikte gelden van het fonds worden overgedragen naar het volgend jaar.

Er is een zevende reden waarom mijn fractie hier achter staat. Zelfs al verschillen we onderling vaak van mening, toch vormen we nog altijd een fractie. In de verklaring van de minister-president wordt uitdrukkelijk gesproken over het feit dat deze re-

gering als ploeg verder zal werken. Ik vind dit ook een zeer belangrijk punt.

Tot slot steunen wij hetgeen in het regeerakkoord over de toekomst van Vlaanderen staat en de nodige stappen om Vlaanderen nog meer zelfstandig te maken. De meerderheid blijft hier eveneens achter staan. Wij zullen blijven streven naar nog meer autonomie voor Vlaanderen. Elk moment dat zich aandient, zullen we samen met de vier regeringspartijen aangrijpen om dit proces verder te zetten. Ik dank u omdat u zich aanbiedt om hier aan mee te werken. Het is spijtig dat het al bij al een berekende medewerking is.

Als VU&ID-fractie blijven wij achter deze regeringsverklaring staan en geven we volwaardig het vertrouwen aan deze Vlaamse regering. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik houd eraan persoonlijk een verklaring af te leggen. Mijn naam is hier verscheidene keren genoemd in verband met een interview dat ik gisteren aan een bepaalde krant toestond. Ik zei dat ik mijn stemgedrag zou laten afhangen van het oprichten van een schaduwcel met de bedoeling een landbouwbeleid te voeren waarop de VLD een grotere impact heeft.

Ik moet toegeven dat in de teksten over landbouw de acht opgesomde knelpunten zeer duidelijk staan vermeld en worden uitgelegd. Ik noem bijvoorbeeld het samenvoegen van de vergunningen, wat een belangrijk element voor de nutriëntenhalte betekent. Toen ik daarover met de minister onderhandelde ben ik daar niet in geslaagd. Ik vind dit punt een verrijking en een verbetering.

Ik ben het minder eens met het feit dat het hele pakket Landbouw naar een Agalev-minister werd overgeheveld. Het bezorgt me een gevoel van onrust. Ik wantrouw deze situatie, niet de persoon van mevrouw Dua. Ik betreur dat in het interview staat dat ik haar onbekwaam vind. Dat is niet juist en ik wil dit hier rechtzetten. Mijn wantrouwen is een gezond politiek wantrouwen. Ik sta erg sceptisch tegenover politieke camaraderie over de politieke partijgrenzen heen. Ik hou op een open manier van gezond wantrouwen. Ik hou ervan open afspraken te maken. Ik koester een gezond wantrouwen over de werkwijze en over de dualiteit die bij Agalev over Landbouw bestaat.

Denys

Ik ga eerst in op de werkwijze. Mevrouw de minister, als u dit hele pakket van landbouw goed wilt beheren, zult u verplicht zijn om uw kabinet te herschikken en uit te breiden. In de voorbije periode was u niet bij machte om dat kabinet Landbouw goed uit te bouwen. Uw twee voornaamste medewerkers waren bekwaam, maar ze waren maar halftijds in uw dienst. Een van beide was halftijds bioboer. Ook de andere medewerker was bekwaam, maar had eveneens een halftijdse betrekking. Ik ben een voorstander van kleine kabinetten, maar men kan onmogelijk dat pakket op die wijze beheren. Dit heeft onder meer ook gevolgen gehad voor uw aanwezigheid op het Europese vlak. Iedereen weet dat uw tegenvoeter aan Waalse zijde, de heer Happart, veel meer aanwezig was in de Europese overlegstructuren dan u. Als Vlaanderen en uzelf over het hele pakket beschikken, dan zijn we verplicht om maximaal mee te spelen op het Europese toneel.

Dan is er de dualiteit binnen de Agalev-fractie. Iedere partij heeft een 'core business'. De VLD is weliswaar een volkspartij en de tweede partij in Vlaanderen, maar lastenverlagingen vormen de 'core business' van mijn partij. Bij Agalev vormt leefmilieu de 'core business'. Er bestaat een zeer sterk spanningsveld tussen leefmilieu en landbouw. De voorbije twee jaar is er – misschien toevallig – een goed evenwicht gegroeid omdat Landbouw in handen was van een liberaal minister, de heer Gabriels. Hij behandelde veeleer de economische aspecten, terwijl u, mevrouw de minister, veeleer de milieuaspecten behandelde die ongetwijfeld verbonden zijn aan landbouw. Toen ik in het interview in kwestie het idee van een schaduwcel naar voren bracht, had ik niet zozeer de bedoeling het wantrouwen te institutionaliseren. Wel was het mijn bedoeling dat op die manier opnieuw een evenwicht zou worden geschapen tussen de economische en de milieuaspecten van landbouw, in een soort samenwerkingsverband, uiteraard met de eindregie van de minister. Ik wou die twee aspecten met elkaar verzoenen. Dat evenwicht is immers naar mijn aanvoelen verbroken.

Mijnheer de minister-president, u verklaarde dat minister Gabriels over de schouders van minister Dua mag meekijken. Als katholiek liberaal vind ik dit vrij gevaarlijk. (*Gelach*)

Het lijkt op aanzetten tot ontucht. Wat bedoelt u hiermee? Sinds gisteren heb ik alleszins mijn strategie gewijzigd. Ik zal me niet langer bezighouden met de wijze waarop een en ander totstandkomt en

met de middelen, maar ik zal me veeleer concentreren op de resultaten. In plaats van een middenverbintenis zal ik een resultaatsverbintenis van u vragen. Ik zeg u zeer duidelijk: ik zal geen enkel voorstel van decreet waarbij het evenwicht tussen de economische aspecten en de milieuaspecten van landbouw zoek is, goedkeuren.

Ik verklaar me nader: ik wil meehelpen aan het bewerkstelligen van een meer duurzame landbouw, in al zijn aspecten. De minister weet dat. We hebben zelfs in dit parlement omschreven wat we bedoelen met die duurzaamheid. Ik wil daaraan meehelpen, maar nooit ten koste van het inkomen van de landbouwer en van de economische kracht van de landbouwsector. Aan de leden van de Agalev-fractie zeg ik dus duidelijk dat ik hier nooit een gedwongen afbouw van de varkensstapel zal goedkeuren. Ik streef naar een duurzame landbouw, in een evenwicht met het inkomen van de landbouwer en de economische trefzekerheid van de landbouwsector.

Collega's, de landbouwers zijn me even dierbaar als de vinkeniers. Degenen die dat debat hebben meegemaakt, weten wat dat betekent. Ik zal de landbouwers en de tuinbouwers nooit in de steek laten. (*Applaus bij de VLD, de CVP en de SP*)

De voorzitter: Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua: Mijnheer de voorzitter, ik wil kort reageren op de uiteenzetting van de heer Denys. Hij heeft zich specifiek tot mij gericht. Ik wil me dan ook specifiek tot hem richten.

Mijnheer Denys, ik heb het volste begrip voor uw wantrouwen. Ik heb u altijd geapprecieerd als collega in het parlement. U hebt me ook altijd gevolgd in mijn landbouwbeleid. In de mate van het mogelijke heb ik ook rekening gehouden met uw opmerkingen.

Ik kan u verzekeren dat ik het zeer belangrijk vind een evenwicht te vinden tussen economie en ecologie. Als we milieumaatregelen zouden nemen die tot gevolg hebben dat het inkomen van de landbouwers niet gegarandeerd is, zouden we geen duurzame landbouw meer hebben, want dan zouden we helemaal geen landbouw meer hebben. Mijn eerste bezorgdheid is dan ook dat de landbouw in Vlaanderen toekomst heeft. Dat moeten we doen door de landbouwers inkomensgarantie te geven. Ik wil daar dan ook voldoende rekening mee houden.

Dit neemt niet weg dat we sowieso moeten zoeken

Dua

naar oplossingen voor de milieuproblemen en voor de algemene problemen binnen de landbouw. Ik denk dat we daar samen oplossingen voor kunnen vinden. Ik heb misschien wel een waakhond nodig, maar voor mij is het parlement de beste waakhond. Ik ben ervan overtuigd dat u die taak op u zult nemen, en dat we samen voor veel zaken een oplossing zullen vinden. (*Applaus bij de meerderheid*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.30 uur opnieuw bijeen voor het antwoord van de minister-president, de benoeming van een lid van de Vlaamse regering, de actuele vragen en de andere punten van de agenda.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 13.09 uur.*
